

Παρηγία

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ & ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ • ΕΤΟΣ ΙΒ' • ΤΕΥΧΟΣ 48^ο • ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2025

Παρησία

Τριμηνιαία Έκδοσις
Οικοδομῆς καὶ Ἐνημερώσεως

Ὀκτώβριος – Δεκέμβριος
ΕΤΟΣ ΙΒ' – ΤΕΥΧΟΣ 48^ο

ΕΚΔΟΤΗΣ
Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
κ. Παντελεΐμων

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
Ἰερά Μητρόπολις
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Τηλ. 25310 22642
E-mail: immkom@otenet.gr

ΣΤΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Ἄρχμ. Ἀνθίμος Κωσταράκης
Πρωτ. Γεώργιος Παπαβέργος
Γεώργιος Χρ. Τσιγάρας

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΤΛΗΣ
Γεώργιος Χρ. Τσιγάρας

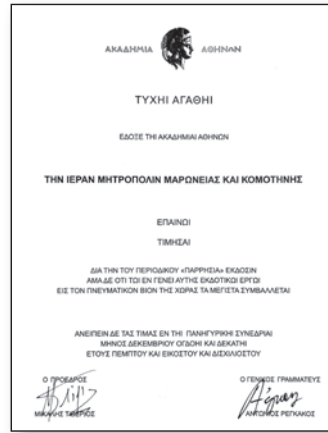
ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
Σπυρίδων Κιοσσές

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ
Γιάννης Μενεσιδής

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ
ΔΕΚΤΑΙ ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΑΙ ΕΙΣΦΟΡΑΙ
ΑΡΘΡΑ-ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
Περιοδικὸν Παρησία
Ἰερά Μητρόπολις
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Τ.Θ. 306, Τ.Κ. 69100 Κομοτηνῆ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ
Τυπογραφίον «Ἐπικοινωνία Α.Ε.»
Ἐναντι Πανεπιστημιουπόλεως
69150 Κομοτηνῆ
Τηλ. 25310 31332
E-mail: epikoinonia.ae@gmail.com

Περιεχόμενα

03.

Χριστούγεννα 2025

τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μαρωνείας
καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεΐμονος

05.

Μήνυμα πρὸς τὴν μαθητιῶσα νεολαία
τῆς Α' βαθμίου καὶ Β' βαθμίου Ἐκπαιδεύσεως
κατὰ τὴν ἑναρξὴ τοῦ σχολικοῦ ἔτους
2025-2026

τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μαρωνείας
καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεΐμονος

07.

Διάλογος μεταξὺ Θεολογίας καὶ Ἰατρικῆς.
Ἄπὸ τὸν Ἴπποκράτη, στὸν Μέγα Βασίλειο καὶ
τοὺς σύγχρονους Ἰατροὺς
τοῦ Ἀρχμ. Ἀνθίμου Κωσταράκη,
Πρωτοσυγκέλλου

13.

Μνήμη Ἀρχιμανδρίτου Βασιλείου,
Προηγούμενου Ἰβηρίτου
τοῦ Γεωργίου Χρ. Τσιγάρου, Καθηγητῆ τοῦ Τμήματος
Ἱστορίας καὶ Ἐθνολογίας Δ.Π.Θ.

16.

Βράβευση τῆς Ἰεῤῥας Μητροπόλεως
ἀπὸ τὴν Ἀκαδημία Ἀθηνῶν
Πρωτοπρ. Γεωργίου Παπαβέργου
Γενικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου

19.

«Ἐκκλησιαστικὲς εἰδήσεις»
Ἐπιμέλεια: Ἀρχιμανδρίτη Ἀρσενίου Βασιλείου

Χριστούγεννα 2025

Μὲ τὸ ἱερὸ καὶ σωτήριο γεγονός τῆς Γεννήσεως τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ Ἐκκλησία μᾶς καλεῖ καὶ πάλι νὰ ἀνοίξουμε τὴν καρδιά μας στὴν θεοχαρίτωτη ἀλήθεια ὅτι «ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο» ὅτι ὁ Θεὸς κατέρχεται στὸν κόσμον, ὄχι μὲ ἐπιβλητικὴ δύναμη, ἀλλὰ μὲ τὴν σιωπηλὴ ταπείνωση ἑνὸς Βρέφους. Γίνεται «σύμμορφος τοῖς δούλοις ὁ Δεσπότης, ἵνα οἱ δούλοι γένωνται σύμμορφοι πάλιν Θεοῦ» (Ἅγιος Ἀμφιλόχιος Ἰκονίου). Αὐτὴ εἶναι ἡ κοινὴ ἀλήθεια τῆς Ἁγίας Γραφῆς καὶ τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, πὼς ὁ Θεὸς ταπεινώθηκε γενόμενος ἄνθρωπος, γιὰ νὰ ἀνορθώσει τὸν πεπτωκότα ἄνθρωπο καὶ νὰ τὸν ἐπαναφέρει στὸ «πρότερον κάλλος».

Στὴν φάτνη τῆς Βηθλεὲμ δὲν φανερῶνται ἀπλῶς μιὰ ἱστορικὴ στιγμή· φανερώνεται τὸ βαθύτερο νόημα τῆς ἀνθρώπινης ὕπαρξης. Ὁ Θεὸς προσλαμβάνει τὴν ἀνθρώπινη φύση ὥστε νὰ τὴν θεραπεύσει, νὰ τὴν ἀνακαινίσει, νὰ τὴν φωτίσει καὶ νὰ τὴν ὁδηγήσει ἀπὸ τὴν τραχύτητα τῆς καθημερινότητας στὴν δόξα τῆς αἰωνιότητας. Ἡ Γέννηση τοῦ Χριστοῦ

εἶναι πράξη ἀγάπης, ἐλευθερίας καὶ ἐλπίδας. Τὸ Θεῖο Βρέφος ἐγκαινιάζει τὴν νέα ἐν Χριστῷ ζωὴ καὶ ἡ ταπεινὴ φάτνη τῆς Γεννήσεως γίνεται ἡ πηγὴ τοῦ Φωτός, τὸ ὁποῖον «φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον».

Στὶς μέρες μας ὁ ἄνθρωπος δὲν μπόρεσε νὰ κατανοήσει τὸ νόημα τῶν Χριστουγέννων. Δὲν οἰκειοποιήθηκε τὶς οὐράνιες δωρεές ποῦ προσφέρονται μὲ τὴν ἐνανθρώπηση τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. Ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος ἀρνεῖται τὸν ἀληθινὸ Σωτῆρα καὶ προσπαθεῖ νὰ τὸν ἀναπληρώσει μὲ ψευτομεσσίες. Ἡ ματαιοδοξία, ὁ ἄκρατος δικαιοματισμός, ἡ ἀποθέωση τοῦ «ἐγὼ» καὶ ἡ ἀπαξίωση τοῦ «ἐμεῖς», ἡ ἄνιση κατανομὴ τοῦ πλοῦτου, ἡ δίψα γιὰ δύναμη καὶ ἐξουσία, ὁδηγεῖ σὲ πολέμους, ἀκαταστασίες καὶ «πᾶν φαῦλον πρᾶγμα». Ἡ ἀνασφάλεια καὶ ἡ ἀπογοήτευση συχνὰ βαραίνουν τὴν ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος ἐναγώνια ἀναζητᾷ τὴν ἀπελευθέρωσή του ἀπὸ τὰ δεσμὰ τῆς αὐτοειδωλοποίησης καὶ τοῦ ἐγωκεντρισμοῦ του. Αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν δυνατότητα τῆς αὐθυπέμβασης χαρίζει στὸν ἄνθρωπο ἡ μεγάλη ἑορτὴ τῶν Χριστουγέννων.

Σήμερα, ὁ Χριστὸς μᾶς καλεῖ νὰ Τὸν ὑποδεχθοῦμε ὄχι μὲ θορύβους καὶ λα-

μπρόττες, αλλά με καθαρότητα καρδιάς, με μετάνοια, με διάθεση προσφοράς. Μακριὰ ἀπὸ ἔριδες, λογομαχίες, ἀντιπάθειες καὶ χωρισμούς. Ἄς φροντίσουμε, λοιπόν, αὐτὲς τὶς ἡμέρες νὰ ἀναζητήσουμε τὴν ζωντανὴ παρουσία Του στὴν ζωὴ μας, μετὴν προσευχὴ πὺ εἰρνεύει τὴν ψυχὴ. Μετὴν μετάνοια πὺ ἀναγεννᾷ τὸν ἄνθρωπο. Μετὴν ἐλεημοσύνη πὺ ἀνοίγει τὶς πύλες τῆς Βασιλείας. Μετὴν ταπεινοφροσύνη πὺ γίνεται δρόμος πρὸς τὸν Θεὸ καὶ πρὸς τὸν ἀδελφὸ μας.

Μὴν ἀφήσουμε τὴν χαρὰ τῶν Χριστουγέννων νὰ ἐγκλωβιστεῖ σὲ ὑλικούς ἐορτασμούς. Ἀληθινὰ Χριστούγεννα εἶναι νὰ γεννηθεῖ ὁ Χριστὸς μέσα στὴν καρδιά μας. Νὰ γίνῃ οἰκεῖος μας, συνοδοιπόρος μας, φῶς στὸ σκοτάδι καὶ δύναμη στὴν ἀδυναμία. Μετὴν

ψυχὴ ἐξαγνισμένη ἀπὸ τὰ πάθη καὶ τὶς ἀδυναμίες νὰ προσέλθουμε στὴν Ἐκκλησία, τὴν πνευματικὴ Φάτνη τῆς Βηθλεὲμ καὶ νὰ προσκυνήσουμε εὐλαβικὰ τὸ Θεῖο Βρέφος, προσφέροντας ταπεινὰ τὰ δῶρα τῆς πίστεως, τῆς ἀγάπης, τῆς ἀλληλεγγύης, τῆς συγχωρητικότητας.

Εὐχομαὶ ἀπὸ καρδιάς ἡ Γέννηση τοῦ Κυρίου μας νὰ εἶναι γιὰ ὅλον τὸν κόσμον πηγὴ χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης. Εὐλογημένα καὶ χαρούμενα Χριστούγεννα! Μετὴν ἀγάπη καὶ εἰρήνη!

Διάπυρος εὐχέτης πρὸς τὸν Ἐνανθρωπήσαντα Ἰησοῦν Χριστόν

*Ὁ Μητροπολίτης
† ὁ Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Παντελεήμων*

Μήνυμα πρὸς τὴν μαθητιῶσα νεολαία τῆς Α΄ βαθμίου καὶ Β΄ βαθμίου Ἐκπαιδύσεως κατὰ τὴν ἔναρξη τοῦ σχολικοῦ ἔτους 2025-2026

Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
κ. Παντελεήμων

«Ἦταν ἓνας νέος ὠχρός. Καθόταν στὸ πεζοδρόμιο.
Χειμῶνας, κρύωνε.
Τί περιμένεις; τοῦ λέω.
Τὸν ἄλλον αἰώνα, μοῦ λέει».

(Τάσος Λειβαδίτης, «Ἡ ἕκτη ἡμέρα», ἀπὸ τὴ συλλογὴ *Νυχτερινὸς ἐπισκέπτης* (1972), ἐνότητα, Διασπορά, Τόμος 2 τῆς τρίτομης ἔκδοσης τοῦ Κέδρου, σελίδα 20.)

Ἀγαπτά μου παιδιά,

Μὲ τοὺς παραπάνω στίχους τοῦ ποιητῆ Τάσου Λειβαδίτη σᾶς ἀπευθύνομαι σήμερα, στὴν πρώτη ἐπίσημη μέρα τῆς καινούργιας σχολικῆς σας χρονιάς. Ὁ ποιητὴς περιγράφει ἕναν νέο, ὠχρό, ποὺ κάθετα μόνος στὸ πεζοδρόμιο, μέσα στὸν χειμῶνα, παγωμένος. Κι ὅταν τὸν ρωτοῦν τί περιμένει, ἐκεῖνος ἀπαντᾷ: «Τὸν ἄλλον αἰώνα». Πίσω ἀπὸ αὐτὰ τὰ λόγια κρύβεται μιὰ βαθιὰ ἀλήθεια: ἡ ἀγωνία καὶ ἡ προσμονὴ κάθε νέου ἀνθρώπου γιὰ ἕναν κόσμο διαφορετικό, πιὸ δίκαιο, πιὸ φωτεινό, πιὸ ἀνθρώπινο.

Ἔσεῖς, τὰ παιδιά μας, οἱ μαθητές, συνιστᾶτε τὸν ἀγῶνα καὶ τὴν ἀγωνία μας στὸν παρόντα αἰώνα, στὸ σήμερα, ἐπειδὴ ἀκριβῶς εἴστε ἡ ἐλπίδα καὶ ἡ χαρὰ τοῦ «ἄλλου αἰώνα» τοῦ ποιητῆ. Δὲν εἶναι ἕνας αἰώνας ποὺ θὰ ἔρθει μόνο μὲ τὸ πέρασμα τοῦ χρόνου· εἶναι

ἕνας αἰώνας ποὺ γεννιέται μέσα στὶς καρδιές μας, κάθε φορὰ ποὺ ἀγαποῦμε,

Μὴν περιμένετε ἀπλῶς τὸν κόσμον νὰ ἀλλάξει ἀπὸ μόνος του.

Ἐσεῖς νὰ προκαλέσετε τὴν ἀλλαγὴ. Ἐπὶ τὰ βελτίω.

*Μὲ τὴν καθαρότητα τῆς σκέψης σας, μὲ τὴν ἐργατικότητα
στὰ μαθήματά σας, μὲ τὴ χαρὰ πὸν σκορπᾶ τὸ χαμόγελό σας,
ἢ μουσικὴ κι ἢ ποιήσή σας, μὲ τὴν προσφορὰ σὲ ὅσους ἔχουν
ἀνάγκη. Μιὰ καλὴ κουβέντα, μιὰ πράξη ἀγάπης, μιὰ μικρὴ
θυσία γιὰ τὸν συνάνθρωπο εἶναι τὰ πρῶτα λιθαράκια
τοῦ νέου κόσμου πὸν ὀνειρεύεται κάθε γενιά.*

πὸν συγχωροῦμε, πὸν νοιαζόμαστε γιὰ τὸν διπλανό μας. Ὄταν ἀνοίγουμε τὴν καρδιά μας στὸν Χριστό, τότε ἀκόμη καὶ ὁ πιὸ παγωμένος χειμώνας γεμίζει φῶς καὶ θέρμη.

Ὁ κόσμος γύρω σας συχνὰ μοιάζει ψυχρὸς, ὅπως τὸ πεζοδρόμιο ὅπου κάθεται ὁ νέος τοῦ ποιήματος. Μέσα στὸν μικρόκοσμο σας ἀλλὰ καὶ στὴν μεγαλύτερή του εἰκόνα μπορεῖ νὰ νιώθετε μοναξιά, ἀπογοήτευση, ἢ καὶ ἀδικία. Ὅμως θυμηθεῖτε, δὲν εἶστε μόνοι. Ὁ Χριστὸς καὶ ἡ Ἐκκλησία Του στέκεται δίπλα σας, ὄχι ὡς αὐστηρὸς κριτής, ἀλλὰ ὡς ἀληθινὸς φίλος πὸν μοιράζεται τὸν δρόμο σας. Ἐκεῖνος σᾶς καλεῖ νὰ γίνετε ἐσεῖς οἱ ἴδιοι σπινθῆρες πὸν θὰ ἀνάψουν τὴ φλόγα τοῦ «ἄλλου αἰώνα».

Μὴν περιμένετε ἀπλῶς τὸν κόσμον νὰ ἀλλάξει ἀπὸ μόνος του. Ἐσεῖς νὰ προκαλέσετε τὴν ἀλλαγὴ. Ἐπὶ τὰ βελτίω. Μὲ τὴν καθαρότητα τῆς σκέψης σας, μὲ τὴν ἐργατικότητα στὰ μαθήματά σας, μὲ τὴ χαρὰ πὸν σκορπᾶ τὸ χαμόγελό σας, ἢ μουσικὴ κι ἢ ποιήσή σας, μὲ

τὴν προσφορὰ σὲ ὅσους ἔχουν ἀνάγκη. Μιὰ καλὴ κουβέντα, μιὰ πράξη ἀγάπης, μιὰ μικρὴ θυσία γιὰ τὸν συνάνθρωπο εἶναι τὰ πρῶτα λιθαράκια τοῦ νέου κόσμου πὸν ὀνειρεύεται κάθε γενιά.

Ἄς μὴν ἀφήσουμε κανέναν νὰ κρυώνει, οὔτε στὸ σῶμα οὔτε στὴν ψυχὴ. Ἐσεῖς, πὸν ἔχετε τὴ δύναμη τῆς νιότης, γίνετε θερμὰ χέρια καὶ φωτεινὲς καρδιές γιὰ τοὺς γύρω σας.

Ξεκινήστε μὲ τέτοια εὐγενικὴ καὶ ὑψηλὴ στοχοθεσία τὴ νέα σας σχολικὴ χρονιά, τὸ ταξίδι πὸν ὀδηγεῖ ὄχι σὲ στεῖρα γνώση ἀλλὰ στὴν καλλίκαρπη παιδεία, γιὰτὶ μόνον ἔτσι θὰ ἀνατελεῖ ὁ «ἄλλος αἰώνας» ὄχι κάποτε στὸ μέλλον, ἀλλὰ σήμερα, ἐδῶ, στὴ ζωὴ μας.

**Καλὴ κι εὐλογημένη
σχολικὴ χρονιά**

Μὲ πατρικὴ ἀγάπη

*Ὁ Μητροπολίτης σας
† ὁ Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Παντελεήμων*

Διάλογος μεταξύ Θεολογίας καὶ Ἱατρικῆς. Ἀπὸ τὸν Ἱπποκράτη, στὸν Μέγα Βασίλειο καὶ τοὺς σύγχρονους Ἱατροὺς

Ἀρχιμανδρίτης Ἀνθίμος Κωσταράκης,
Πρωτοσύγκελλος

«Ἡ διακονία εἰς τὸν χῶρον τῆς υἰείας δὲν γνωρίζει γεωγραφικὰ ὄρια καὶ δὲν διακρίνει φυλάς, λαοὺς καὶ γλώσσας ἀλλὰ ἀπευθύνεται ἀδιακρίτως καὶ ἀνεξαιρέτως πρὸς πάντα κατ' εἰκόνα Θεοῦ πλασμένον ἄνθρωπον ὡς ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς ὁ Ἱατρὸς ψυχῶν τε καὶ σωμάτων ἔπραξε καὶ πράττει»

Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαῖος

Ἡ διαλεκτικὴ μεταξύ Θεολογίας καὶ Ἱατρικῆς ἀποτελοῦσε πάντα εὐρὺ πεδίο ἀναλύσεων, ἀπόψεων, προσεγγίσεων καὶ βιωματικῶν ἐμπειριῶν, μὲ ἐπίκεντρο τὸν ἄνθρωπο καὶ τὴν πλήρη κατανόησιν καὶ θεραπεία του.

Στὴν πλούσια βιβλιογραφία γύρω ἀπὸ τὶς διαφορὰς, τὴν σύγκλιση καὶ τὸν διάλογο μεταξύ ἐπιστήμης καὶ πίστεως, ἐντοπίζουμε ὡς βασικὰ σημεῖα α) τὰ ἠθικὰ διλήμματα καὶ τὴν Βιοηθικὴ ὡς πρὸς τὴν ἔννοια τῆς ἴδιας τῆς ζωῆς, β) τὴν ὀλισθητικὴ ἀντιμετώπιση τοῦ ἀνθρώπου μὲ ἐπίκεντρο τὴν ἔνωση σώματος καὶ πνεύματος, γ) τὴν ἔννοια τῆς νόσου, τοῦ πόνου, τῆς θεραπείας, δ) τὴν ἀναγνώριση τῆς πολυπλοκότητας

τοῦ ἀτόμου ὡς ἔνωση «Σώματος» καὶ «Ψυχῆς».

Διαφορετική ή έρμηνεία και ή ανάλυση γύρω από την έννοια τής ασθένειας, τής θεραπείας, τής υγιούς κοινωνίας, ανάμεσα στην Θεολογία και την Ίατρική, ιδιαίτερα στις μέρες μας, όπου ή Έπιστήμη προχωράει ασύλληπτα μέσα από την ραγδαία τεχνολογική και ψηφιακή πρόοδο.

Σύγχρονοι προβληματισμοί απασχολούν έδω και χρόνια την ίατρική έπιστήμη και την πνευματική κοινότητα και τροφοδοτούν ακαδημαϊκές συζητήσεις, δημοσιεύσεις, συνέδρια, κ.λ.π. Στο πλαίσιο αυτό ιδρύθηκε τὸ 2008 από τὸ **Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο τὸ «Δίκτυο γιὰ τὴν Ποιμαντικὴ Διακονία στὸν Χῶρο τῆς Ὑγείας»**, με στόχο τὴν πνευματικὴ υποστήριξη και καθοδήγηση τῶν πασχόντων, ἀλλὰ και ὅσων διακονοῦν εὐρύτερα τὸν ἄνθρωπο και διαφυλάττουν τὴν υγεία του ὀλιστικά. Ἀξιοσημείωτα εἶναι τὰ Διεθνῆ Συνέδρια ποὺ πραγματοποιοῦνται κάθε χρόνο ἀπὸ τὸ συγκεκριμένο Δίκτυο, με ἀξιόλογες συμμετοχὲς και ἐξαιρετικὰ χρήσιμα συμπεράσματα σὲ ἐπιστημονικὸ και πνευματικὸ ἐπίπεδο.

Ἀπὸ τὴν πρωταρχικὴ ανάλυση προκύπτει ὅτι ή ἀλήθεια τῆς «γνώσης» και ή ἀλήθεια τῆς «πίστεως» συγκλίνουν σὲ τὴν προσπάθεια γιὰ τὴν διατήρηση τῆς ἴδιας τῆς ζωῆς, ποὺ σὲ τὴν Ίατρικὴ στηρίζεται κυρίως σὲ τὸ πείραμα και σὲ τὴν ἐπιστημονικὲς ἔρευνες, ἐνῶ γιὰ τὴν Θεολογία ή προοπτικὴ αὐτὴ προσδιορίζεται ὡς ή κατάσταση τῆς «Αἰώνιας Ζωῆς».

Στὴν ίατρικὴ ἐπιστήμη προβάλλεται ή καθολικὴ διάσταση τῆς ἀνθρώπινης ὕπαρξης, ποὺ περικλείει μιὰ ἰδιότυπη μοναξιά με πρόσκαιρη ἀξία σὲ τὴν γήινη ζωή, ἐνῶ ή Ὁρθόδοξη Ἠθικὴ λαμβάνει ὑπόψη τὴν πνευματικὴ διάσταση τῆς ἀνθρώπινης ὕπαρξης και τὸ ἔσχατο νόημα τῆς αἰώνιας ζωῆς, παρουσιάζοντας τὴν λυτρωτικὴ ἀγάπη και τὴν ἐνότητα ὡς τὴν πιὸ οὐσιαστικὴ θεραπεία.

Εὐκόλα γίνεται ἀντιληπτὸ ὅτι βασικὸ σημεῖο σύμπτωσης και συνάντησής τους εἶναι ὁ ἄνθρωπος ὡς ζωοφόρος και ὁ ἴδιος ὄργανισμὸς ποὺ λαμβάνει ἀλλὰ και προσφέρει τὸ ἀγαθὸ τῆς ζωῆς, σὲ σχέση ἀλληλένδετη πρὸς τὸν Θεὸ, τοὺς συνανθρώπους του ἀλλὰ και πρὸς τὸ περιβάλλον.

Ὅλα ξεκινοῦν και καταλήγουν σὲ τὴν έννοια τοῦ ἀνθρώπου. Γιὰ τὴν Ίατρικὴ ὁ ἄνθρωπος νοεῖται κυρίως ὡς πρὸς τὴν βιολογικὴ του ὄντοτητα. Ἡ θεολογία τονίζει τὴν ἀξία τοῦ προσώπου ὡς ψυχοσωματικὴ ὄντοτητα και ὄχι ἀπλῶς ἄτομο, προσεγγίζοντας τὰ βιοθικὰ θέματα μέσα ἀπὸ τὸ πρίσμα τῆς ἀγάπης και τῶν σχέσεων με τὸν Θεὸ και τοὺς συνανθρώπους.

Στὸν π. Γεώργιο Φλορόφσκυ (ή Φλωρόφσκυ) διαβάζουμε: *Ὁ ἄνθρωπος εἶναι σῶμα και ψυχὴ μαζί και ὁ χωρισμὸς αὐτῶν τῶν δύο σημαίνει ἀποσύνθεση τοῦ ἀνθρώπου. Μιὰ ἀσώματη ψυχὴ δὲν εἶναι παρὰ ἓνα πνεῦμα. Ἐνα ἄψυχο σῶμα δὲν εἶναι παρὰ ἓνα πτῶμα.¹*

Στὸν Ἅγιο Γρηγόριο Νύσσης συναντοῦμε τὸν «καθολικὸ ἄνθρωπο» ὡς τὸ ἀποκορύφωμα τῆς δημιουργίας κατ' εἰκόνα Θεοῦ ποὺ περιλαμβάνει ὅλη τὴν ἀνθρωπότητα.²

Ἀπὸ τὸν Ἱπποκράτη μέχρι τὸν Χριστιανισμό κοινὴ συνισταμένη ἀποτελεῖ ὁ σεβασμὸς και ή διαφύλαξη τῆς ζωῆς και τῆς ἱερότητάς της. Ἡ χριστιανικὴ θεολογία θεωρεῖ τὴ ζωὴ ὡς δῶρο τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τὴν σύλληψή της μέχρι τὸν φυσικὸ θάνατο.

Ἀπὸ τὴν ανάλυση ἐπίσης τοῦ Ὁρκου τοῦ Ἱπποκράτη, ποὺ ἀποτελεῖ τὸν θεμέ-

1 Φλορόφσκυ Γεώργιος, *Δημιουργία και ἀπολύτρωση*, Θεσσαλονίκη 1983.

2 Γρηγόριος Νύσσης, *Περὶ κατασκευῆς*.

Πρὶν ἀπὸ τῆ σάρκωση τοῦ Λόγου ὁ Θεὸς θεωρεῖται «ὁ ἰώμενος πάσας τὰς νόσους», ἐνῶ στὴν Καινὴ Διαθήκη ὁ Χριστὸς παρουσιάζεται ὡς ὁ Μεγάλος Ἰατρὸς ψυχῶν καὶ σωμάτων, ὡς Λυτρωτῆς τοῦ πόνου, ὡς ὁ Σωτῆρας τοῦ κόσμου ποὺ στάλθηκε ἀπὸ τὸν Θεὸ γιὰ νὰ θεραπεύσει τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τὶς συνέπειες τοῦ προπατορικοῦ ἁμαρτήματος καὶ νὰ ἀποκαταστήσει τὴν κοινωνία τους μὲ τὸν Θεό.

λιο λίθο τῆς ἱατρικῆς δεοντολογίας μέχρι καὶ σήμερα, προκύπτει ἡ βαθιὰ σχέση μεταξύ Ἰατρικῆς καὶ Ἐθνικῆς καὶ τονίζεται ἡ σύνδεση τῆς ἀνθρώπινης φθαρτῆς ὑπόστασης μὲ τὴν θεϊκὴ παρέμβαση.

Εὐλογη ἡ ἀνάγκη γιὰ ἰσορροπία μεταξύ λογικῆς καὶ πνεύματος, ἐπιστήμης καὶ πίστεως, ὅπου ἡ Θεολογία προσφέρει τὸ ἠθικὸ ὑπόβαθρο καὶ τὶς ἀπαντήσεις σὲ ὑπαρξιακὰ ἐρωτήματα ὡς πρὸς τὸν θάνατο, τὸ νόημα τῆς ζωῆς, τὴν ἀσθένεια καὶ ἡ Ἰατρικὴ προβάλλει τὶς βιολογικὲς καὶ τεχνολογικὲς λύσεις, μὲ στόχο τὴν ἀρμονικὴ συνύπαρξη ἐπιστημονικῆς γνώσης καὶ πνευματικῆς ἀναζήτησης. Οἱ πνευματικοὶ λειτουργοὶ ἀκολουθώντας τὴν ἐντολὴ τοῦ Κυρίου ἀφιερώνονται στὸ νὰ ὑπηρετοῦν τὸν Θεὸ καὶ τὸν συνάνθρωπο, ἐνῶ οἱ Λειτουργοὶ τῆς Βιολογικῆς Ἰατρικῆς ἀπὸ τὴν ἄλλη ὀρκίζονται νὰ φροντίζουν τὸν ἄνθρωπο. Καὶ οἱ δυὸ πλευρὲς ταγμένες νὰ ὑπηρετοῦν τὸ Μυστήριό τῆς Ζωῆς μέσα ἀπὸ μιὰ σωτηριολογικὴ διακονία.

Συμπληρωματικὴ λοιπὸν ἡ θεώρηση ὡς πρὸς τὴν ἔννοια καὶ τὴ διαφύλαξη τοῦ ἀγαθοῦ τῆς ζωῆς καὶ ὄχι συγκρουστική. Μακραίωνη ἡ σχέση μεταξύ Χριστιανισμοῦ καὶ Ἰατρικῆς ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῆς

Καινῆς Διαθήκης μέχρι καὶ σήμερα. Ἡ γέννηση καὶ ἡ Ἀνάσταση τοῦ Θεοανθρώπου τὸ πιὸ ἐλπιδοφόρο μήνυμα ζωῆς, ἐλευθερίας τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἀληθινῆς ἀγάπης. Πρωτοποριακὴ καὶ ἐπαναστατικὴ ἡ διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ, ποὺ ἦρθε γιὰ νὰ καταργήσει τὶς διακρίσεις καὶ τὶς φυλετικὲς, κοινωνικὲς ἢ ἄλλες διαφορὲς καὶ νὰ ἐξυψώσει τὸν ἄνθρωπο ὡς ἔνωση ψυχῆς καὶ σώματος. Πρὶν ἀπὸ τὴ σάρκωση τοῦ Λόγου ὁ Θεὸς θεωρεῖται «ὁ ἰώμενος πάσας τὰς νόσους»,³ ἐνῶ στὴν Καινὴ Διαθήκη ὁ Χριστὸς παρουσιάζεται ὡς ὁ Μεγάλος Ἰατρὸς ψυχῶν καὶ σωμάτων, ὡς Λυτρωτῆς τοῦ πόνου, ὡς ὁ Σωτῆρας τοῦ κόσμου ποὺ στάλθηκε ἀπὸ τὸν Θεὸ γιὰ νὰ θεραπεύσει τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τὶς συνέπειες τοῦ προπατορικοῦ ἁμαρτήματος καὶ νὰ ἀποκαταστήσει τὴν κοινωνία τους μὲ τὸν Θεό.

Σὲ πολλὰ σημεία τῆς πορείας Του συναντοῦμε μικρὰ καὶ μεγάλα θαύματα, ὅπου ξεκάθαρα δηλώνεται ἡ παρουσία Του ὡς Θεραπευτῆς Ἰατρὸς ποὺ δίνει προτεραιότητα στὴν ἀνθρώπινη ὑγεία καὶ τὴν ἀποκατάστασή της. Ἡ ἀσθένεια στὴν Καινὴ Διαθήκη συνδέεται μὲ τὴν ἁμαρτία, τὴν ἀπομάκρυνση ἀπὸ τὸν Θεό,

ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοὺς συνανθρώπους μας. Ὁ Ἅγιος Μάξιμος ὁ Ὁμολογητὴς παρουσιάζει ὡς παθολογικὴ κατάσταση καὶ πηγὴ πλήθους νοσηρῶν φαινομένων τὴν «φιλαυτία». Ἀπομονωμένοι ἀπὸ τὸν Θεὸ καὶ τοὺς ἀδελφούς του ὁ ἄνθρωπος νοσεῖ ψυχικά, ἀλλὰ καὶ σωματικά καὶ χρήζει τόσο τῆς πνευματικῆς, ὅσο καὶ τῆς ἱατρικῆς ἀνακούφισης.

Στὸ διάβα τῶν αἰώνων μέχρι καὶ σήμερα, διαπιστώνουμε ὅτι ὁ Χριστιανισμὸς σέβεται καὶ ἐξυψώνει τὴν Ἱατρική, καθὼς δὲν ἀναγνωρίζει μόνον τὸ θαῦμα ὡς τρόπο θεραπείας, ἀλλὰ ἐκτιμᾷ καὶ τὸν ρόλο τῆς ἐπιστήμης. Ἡ ἱατρικὴ ἱκανότητα θεωρεῖται ὡς δῶρο τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπο ποὺ συνδέεται ἄρμονικὰ μὲ τὴν πνευματικὴ του θεραπεία καὶ ἀποκατάσταση. Ἀπὸ τὰ ἔργα τῶν Πατέρων ποὺ διασώθηκαν πληροφοροῦμαστε ὅτι ἡ φιλόνητο Ἐκκλησία ἀγκαλιάζει τὴν ἱατρικὴ ἐπιστήμη. Νοσοκομεῖα κατασκευάζονται στὰ μεγάλα ἐκκλησιαστικά κέντρα, ὅπως στὴν Ρώμη, τὴν Ἀλεξάνδρεια, τὴν Κωνσταντινούπολη. Σὲ μοναστήρια ἀντιγράφονται καὶ σώζονται ἔργα σπουδαίων ἱατρῶν τῆς Ἀρχαιότητος ὅπως τῶν Ἱπποκράτη, Γαληνοῦ, Διοσκουρίδη, Ὁρειβάσιου, Ἀέτιου. Στὰ συγγράμματα τῶν χριστιανῶν ἱατρῶν συναντοῦμε σημαντικὲς πληροφορίες ποὺ χρησιμοποιοῦνται ἀκόμη καὶ στὴν σύγχρονη ἱατρικὴ ἐπιστήμη.

Πολλὰ ἐπίσης τὰ ζωντανὰ παραδείγματα ταύτισης καὶ συμπόρευσης Ἱατρικῆς καὶ Θεολογίας ποὺ ἀναδεικνύονται μέσα ἀπὸ τὴ ζωὴ καὶ τὸ ἔργο Πατέρων καὶ Ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας, ποὺ ἀσκοῦσαν τὴν Ἱατρικὴ παράλληλα μὲ τὸν ἱερατικὸ καὶ μοναχικὸ τους βίον. Ἀπὸ τὸν Εὐαγγελιστὴ Λουκᾶ, τὸν Ἱατρὸ τοῦ 1^{ου} αἰώνα μ.Χ., τοὺς Ἁγίους Ἀναργύρους Κοσμᾶ καὶ Δαμιανό, τὸν Μέγα Βασίλειο μὲ τὴν Βασιλειάδα, τὸ πρῶτο Νοσοκομεῖο στὸν 3^ο

μ.Χ. αἰώνα, μέχρι τὸν Ἅγιο Λουκᾶ Ἀρχιεπίσκοπο Συμφερουπόλεως καὶ Κριμαίας τοῦ 20^{ου} αἰώνα, διαπιστώνουμε τὴ διαχρονικὴ συνύπαρξη τῆς ἐπιστημονικῆς προόδου μὲ τὴν πνευματικότητα.

Ἱατροὶ καὶ ταυτόχρονα Ἅγιοι ποὺ λειτούργοῦσαν μὲ γνώμονα τὴν θεραπεία τοῦ ἀνθρώπου, ἀναγνωρίζοντας ὅτι ἡ προσφορὰ αὐτὴ ἔχει ἀξία καὶ οὐσιαστικὸ περιεχόμενο μόνον ὅταν πηγάζει ἀπὸ τὴν ἀγάπη γιὰ τὸν Θεὸ καὶ τὴν διακονία πρὸς τὴ δική Του Δόξα.

Γράφει χαρακτηριστικὰ ὁ Μέγας Βασίλειος: *Καὶ σπουδαστέον οὕτω κεκρῆσθαι τῇ τέχνῃ, εἴποιτε δέοι, ὡς μὴ ἐν αὐτῇ πᾶσαν αἰτίαν τοῦ ὑγιαίνειν ἢ νοσεῖν τίθεται, ἀλλ' ὡς εἰς δόξαν Θεοῦ καὶ τύπον τῆς τῶν ψυχῶν ἐπιμελείας τὴν χρῆσιν των ἀπ' αὐτῆς παραλαμβάνειν.*⁴

Ὁ Ἀπόστολος Πέτρος μᾶς καλεῖ σὲ μιὰ

4 Μ. Βασιλείου, Ὅροι κατὰ πλάτος 55,2, PG 31, 1045b.

Διακονία διὰ τοῦ Χριστοῦ γιὰ τὸν Χριστό: «Ὅπως ὁ καθένας σας ἔχει λάβει ἓνα χάρισμα, ὡς καλὸς οἰκονόμος τῆς θείας χάριτος, ἃς χρησιμοποιεῖ τὸ χάρισμά του γιὰ νὰ διακονεῖ τοὺς ἄλλους. Ὅποιος προσφέρει διακονία, νὰ τὸ κάνει μὲ τὴ δυνατότητα ποῦ τοῦ δίνει ὁ Θεός, γιὰ νὰ δοξάζεται σὲ ὅλα ὁ Θεὸς διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.»⁵

Διαβάζουμε ἐπίσης στὸ βιβλίον Ἀλλήλων Μέλῃ τοῦ Μητροπολίτου Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς Νικολάου: Κάθε θεραπευτικὴ ἐπέμβαση στὸ ἀνθρώπινο σῶμα, ὅταν ἐπιτελεῖται ἀπὸ τὸν ἰατρὸ μὲ κίνητρο τὴν ἀγάπη, μέσο τὴν ταπεινὴν καὶ ὄπλο τὴν προσευχὴν, κάνει τὸν ἰατρὸ θεὸ γιὰ τὸν ἀσθενῆ – τὸν Θεὸ ἀντικρίζει στὸ πρόσωπο τοῦ ἰατροῦ – καὶ τὸν ἀσθενῆ παιδί τοῦ Θεοῦ γιὰ τὸν ἰατρὸ. Ἀνοίγει διαύλους ἐπικοινωνίας τοῦ ἰατροῦ μὲ τὸν Θεὸ καὶ κοινωνίας Του μὲ τὸν ἄνθρωπο,⁶ ὅπου θὰ λέγαμε ὅτι ἀποτυπώνεται ὅλη ἡ ἀλήθεια τῆς γόνιμης συνύπαρξης καὶ ταύτισης μεταξὺ τῆς Ἱατρικῆς καὶ τῆς πίστεως.

Μέσα ἀπὸ αὐτὴ τὴν σύνδεση ἀναδεικνύεται ἡ ἔννοια τῆς ποιμαντικῆς διακονίας. Ἡ Ἐκκλησία ὡς «Ζωοδόχος πηγὴ» σὲ ὅλη τὴ διάρκειά τῆς ἱστορίας της ἔχει σὲ προτεραιότητα τὴν ποιμαντικὴ μέριμνα τῶν ἀσθενῶν, μὲ σκοπὸ ὄχι ἀπλῶς νὰ δώσει ἓναν τρόπο ἐπιβίωσης τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ νὰ τοῦ προσφέρει τὴν ἴδια τὴ ζωὴ ποῦ νικαίει τὸν θάνατο.

Ἡ εὐχὴ «Υπὲρ Ὑγείας» πρωταρχικὴ στὴν λατρεία μας, σφραγίζει τὴν εὐρύτερη ἔννοια τῆς ποιμαντικῆς φροντίδας τῆς Ἐκκλησίας γιὰ τὸ πλήρωμά της καὶ δὲν περιορίζεται μόνο στὶς σωματικὲς παθήσεις, ἀλλὰ ἐπεκτείνεται στὴν ψυχικὴ ἀνάταση τοῦ ἀνθρώπου καὶ στὴν ἀρμονικὴ σχέση του μὲ τὸν Θεὸ καὶ τοὺς

συνανθρώπους του. Ὁ Χριστὸς «ὥσπερ Πελεκᾶν τετρωμένους τὴν πλευρὰν» χύνει τὸ αἷμα Του πάνω στὸν Σταυρὸ γιὰ τὴν ζωὴ τοῦ κόσμου καὶ μᾶς καλεῖ νὰ μεριμνήσουμε καὶ ἐμεῖς, μέσα ἀπὸ τὴν φιλανθρωπία, γιὰ τὴ ζωὴ καὶ τὴ Σωτηρία τοῦ συνανθρώπου μας.

Μᾶς προβάλλει τὸ παράδειγμα τοῦ Καλοῦ Σαμαρείτη γιὰ νὰ μᾶς διδάξει τὴν ἀλληλεγγύη πρὸς τὸν πλησίον ποῦ πάσχει, χωρὶς διακρίσεις, μέσα ἀπὸ ἀγάπη ἀνιδιοτελεῖ, ἀναδεικνύοντας ἀκόμη καὶ τὴν διαθροσκειτικὴ προσέγγιση. Μᾶς καλεῖ νὰ συμμετάσχουμε ἐνεργὰ στὸ ποιμαντικὸ ἔργο πέρα ἀπὸ τὸν ρόλο τοῦ παθητικοῦ δέκτη.

Σπουδαῖος καὶ πολύτιμος ὁ ρόλος τῆς ποιμαντικῆς διακονίας σήμερα, ταυτόχρονα ὅμως σύνθετη καὶ πολύπλευρη ἡ ἔννοιά της, μὲ συνέπεια νὰ δημιουργεῖ προβληματισμοὺς γύρω ἀπὸ τὴν ταυτότητα της καὶ ἰδιαίτερα ὡς πρὸς τὴν ἐναρμόνισή της μὲ τὶς σύγχρονες κοινωνικὲς ἀνάγκες.

Σὲ ἓναν συνεχῶς μεταβαλλόμενον κόσμον ἡ ἀνάγκη γιὰ προσαρμογὴ τοῦ πνευματικοῦ λόγου στὴν ἀντιμετώπιση σύγχρονων ὑπαρξιακῶν, ψυχολογικῶν καὶ κοινωνικῶν ἀναγκῶν τῶν πιστῶν καὶ στὴ δημιουργία μιᾶς πιὸ οὐσιαστικῆς ἐπικοινωνίας μὲ τὴν κοινωνία, ἀποτελοῦν βασικὲς θὰ λέγαμε προκλήσεις.

Ὁ Πνευματικὸς εἶναι καὶ Γιατρός; Ὁ Γιατρός χωρὶς Θεὸ μπορεῖ νὰ λειτουργήσει πλήρως ἱαματικά γιὰ τὸν ἄνθρωπο ὡς σύνθεση ψυχῆς καὶ σώματος; Ἡ ποιμαντικὴ μέριμνα καλεῖται νὰ δώσει ἀπαντήσεις μὲ πνεῦμα ἀγάπης καὶ κατανόησης, συνδυάζοντας τὴν παράδοση μὲ τὴ σύγχρονη πραγματικότητα. Ἡ ἀσθένεια καὶ ἡ ἀπώλεια ἀντιμετωπίζονται ὄχι μόνο ὡς ἱατρικὸ πρόβλημα, ἀλλὰ ὡς πνευματικὴ πρόκληση. Ἡ προσευχὴ καὶ

5 Πέτρου Α' 4:10-11.

6 Μητροπολίτης Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς Νικόλαος, Ἀλλήλων Μέλῃ, σ. 128.

*Ἡ ἀγάπη ἢ πιὸ δραστικὴ οὐσία ἀπέναντι σὲ κάθε πάθηση.
Ὁ Θεὸς ὁ μόνος ἀληθινὸς Θεραπευτὴς καὶ
ἡ ἀνεξάντλητη πηγὴ ζωῆς.*

ἡ πίστη ἐνισχύουν τὴν ἀνακούφιση τοῦ πόνου καὶ συμβάλλουν δυναμικὰ στὴν ἴαση. Ἀπώτερος στόχος ἡ θεραπεία καὶ ἡ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου ποὺ δὲν θὰ εἶναι ἀποξενωμένη ἀπὸ τὴν ἐπιστημονικὴ πραγματικότητα. Εἶναι σημαντικό νὰ ἀποφεύγονται συγχύσεις ἰδεῶν καὶ ἀπόψεων, νὰ μὴν ὀδηγούμαστε σὲ ἀνορθόδοξες ψυχολογικὲς μεθόδους γύρω ἀπὸ τὴν ἴαση, τὴ ζωὴ καὶ τὴν ἀνθρώπινη ἀξιοπρέπεια, νὰ ὑποστηρίζονται οἱ πνευματικοὶ γιὰ σωστὴ προσφορὰ στὸν χώρο τῆς ὑγείας, ὥστε νὰ γεφυρώνεται ἡ σημερινὴ θεολογικὴ ἐκπαίδευση μὲ τὴν πρακτικὴ ἄσκηση. Ἀπαραίτητο συστατικὸ ὁ ἀλληλοσεβασμὸς. Ὁ πνευματικὸς νὰ στηρίζει τοὺς λειτουργοὺς τῆς ἐπιστήμης καὶ οἱ ἴδιοι νὰ στηρίζουν τοὺς πνευματικοὺς, γιὰ νὰ γίνουν ἀπὸ κοινοῦ ἀληθινοὶ θεραπευτές, μὲ ὀδηγὸ πάντα τὸ χαρμόσυνο μήνυμα τῆς Ἀναστάσεως καὶ τῆς Αἰωνιότητος. Δὲν εἴμαστε οἱ πνευματικοὶ γιατροὶ, ἀλλὰ καὶ οἱ γιατροὶ χωρὶς πίστη καὶ χωρὶς τὸ βλέμμα στραμμένο στὸν οὐρανὸ δὲν εἶναι ὀλοκληρωμένοι.

Διαβάζουμε στὸ βιβλίον *Βιοηθικὴ καὶ Βιοθεολογία* τοῦ Μητροπολίτου Ναύπακτου καὶ Ἁγίου Βλασίου κ. Ἱερόθεου: *Τὰ ἐπιστημονικὰ ἐπιτεύγματα, τὰ ὁποῖα ἀνακουφίζουν τὸν ἀνθρώπινον πόνον, προάγουν τὴν σωματικὴν ὑγείαν, ἐπιμηκύνουν τὴν ζωὴν καὶ βελτιώνουν ἐν γένει τὸν ἀνθρώπινον βίον, εἶναι ὄντως δῶρα Θεοῦ διὰ τὸν ἄνθρωπον, δὲν ἀποτελοῦν ὅμως αὐτοσκοπὸν, πολὺ δὲ περισσότερον δικαιολογίαν δι' ὑπερβάσεις, αἱ ὁποῖαι σμικρύνουν τὸν ὀρίζοντα τῆς σωτηριολογικῆς*

*προοπτικῆς τοῦ ἀνθρώπου.*⁷

Σήμερα ὅσο ποτὲ ἄλλοτε εἶναι ἀναγκαῖα ἡ ἀρμονικὴ συμπόρευση Θεολογίας καὶ Ἱατρικῆς. Ἡ ἐποχὴ μας φορτωμένη ἀπὸ ἀρρώστιες καὶ τεράστιο πόνο ψυχῆς καὶ σώματος. Ἀμέτρητες οἱ περιπτώσεις ποὺ ἀκοῦμε καὶ ζοῦμε δίπλα μας καθημερινά. Ἀναρίθμητες οἱ προσωπικὲς ἱστορίες ποὺ ἐμπιστεύονται στὸ πετραχίλι μας οἱ συνάνθρωποι μας ποὺ παλεύουν μὲ τὸν πειρασμὸ τῶν ἀσθενειῶν. Ἀμέτρητα ὅμως καὶ τὰ μικρὰ ἢ μεγάλα θαύματα πίστεως, θετικῆς σκέψης, δύναμης καὶ ἐλπίδας ἀπὸ τὸν οὐρανὸ ποὺ βιώνουμε συνέχεια. Ἡ ἴαση δεμένη γύρω ἀπὸ τὴν συνύπαρξη καὶ τὴν ἀλληλοσυμπλήρωση μεταξὺ τῆς ἐπιστημονικῆς Ἱατρικῆς καὶ τῆς θείας παρέμβασης. Ἡ προσευχὴ μαζί μὲ τὶς θεραπείες, ἡ ἐξομολόγηση, τὸ εὐχέλαιο, ἡ Θεία Κοινωνία, μαζί μὲ τὶς ἱατρικὲς μεθόδους.

Ἡ ἀγάπη ἢ πιὸ δραστικὴ οὐσία ἀπέναντι σὲ κάθε πάθησι. Ὁ Θεὸς ὁ μόνος ἀληθινὸς Θεραπευτὴς καὶ ἡ ἀνεξάντλητη πηγὴ ζωῆς.

Ἄς κρατήσουμε ζωντανὴ τὴν Εἰρήνην μας μὲ τὸν Θεό, μὲ τὸν συνάνθρωπο καὶ μὲ τὸν ἑαυτὸ μας, ἄς διαφυλάξουμε τὴν Ἐλευθερίαν καὶ τὴν Ἐνότητα στὴ ζωὴ καὶ στὶς καρδιές μας. Ἡ πίστη μᾶς φορτώνει μὲ ἐλπίδα, παρηγορίαν, ἀντοχὴ καὶ μᾶς φωτίζει νὰ μετατρέψουμε τὴν ἀσθένειάν μας σὲ πνευματικὴ εὐκαιρία καὶ ἐνδυνάμωση.

⁷ Μητροπολίτης Ναύπακτου καὶ Ἁγίου Βλασίου Ἱερόθεος, *Βιοηθικὴ καὶ βιοθεολογία*, σ. 85.

Μνήμη Ἀρχιμανδρίτου Βασιλείου, Προηγούμενου Ἰβηρίτου

Γεώργιος Χρ. Τσιγάρas

Καθηγητῆς τοῦ Τμήματος Ἱστορίας καὶ Ἐθνολογίας Δ.Π.Θ.

Στις 17 Σεπτεμβρίου τοῦ 2025 ἐκοιμήθη ὁ πολὺς ἀγιορείτης Γέροντας, ὁ Ἀρχιμανδρίτης Βασίλειος, Προηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἰβήρων. Ἐφυγε ἀπὸ αὐτὴ τὴν ζωὴ γιὰ τὴν ὄντως Ζωὴ ἑνας ἀγιορείτης ἱερομόναχος μὲ εὐρύτατη θεολογικὴ καὶ θύραθεν παιδεία ποὺ περνοῦσε ἀπὸ τὴν πράξη στὴ θεωρία, ἑνας ἀγιορείτης ποὺ μιλοῦσε μὲ σύγχρονο τρόπο καὶ λόγο γιὰ τὴν πίστη μας, ποὺ μιλοῦσε μὲ φρέσκια σκέψη καὶ συχνὰ ἀναπάντεχο λόγο γιὰ τὸν Ὁρθόδοξο Πολιτισμὸ ὡς μιὰ ἔκφραση τῆς πίστεως καὶ τῆς εὐλάβειας τῶν Ὁρθοδόξων.

Ὁ πατὴρ Βασίλειος διετέλεσε Ἡγούμενος τῆς Μονῆς Σταυρονικήτα (1968-1990) καὶ ἀργότερα ἐπάνδρωσε μὲ ἕνα μέρος τῆς συνοδείας του τὴν Μονὴ Ἰβήρων (1990-2005). Τὸ καλοκαίρι τοῦ

1990, στὴν μεγάλη πανήγυρη ὄλου τοῦ Ἁγίου Ὄρους ἀλλὰ καὶ τῆς Μονῆς Ἰβήρων, στὴν Θεομητορικὴ ἑορτὴ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου (15/28 Αὐγούστου) ἐνθρονίστηκε ἠγούμενος τῆς μεγάλης αὐτῆς μονῆς τοῦ Ἁγίου Ὄρους ἀπὸ τὸν τότε Μητροπολίτη Γέροντα Χαλκηδόνο, τὸν σημερινὸ Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαῖο.

Ἡ διαδρομὴ του στὸν κόσμον ἦταν πολὺπτυχη καὶ ἀνακαινιστικὴ. Μὲ ἀριστη θεολογικὴ καὶ φιλοσοφικὴ παιδεία, συνδέθηκε ἀπὸ νωρὴς μὲ θεολογικοὺς κύκλους στὴν Ἀθήνα ἀπὸ τὸν προβληματισμὸ τῶν ὁποίων προῆλθε ἡ ἐπανεύρεση τῆς πατερικῆς θεολογίας κατὰ τὴν δεκαετία τοῦ 1960 καθὼς καὶ ἡ ἀναγέννηση τῆς μοναστικῆς παράδοσης στὸ Ἅγιον Ὄρος. Ἄνθρωπος τῆς πράξης καὶ τῆς θε-

ωρίας ανέστισε τη μοναστική ζωή στη Μονή Σταυρονικήτα και σε μια εποχή ιδεολογικών αναταράξεων, έντονου προβληματισμού, απογοητεύσεων, πνευματικών αναζητήσεων και κυρίως ύπαρξιακής αγώνιας που συνήχε τους νέους, προσέφερε στους ανθρώπους και κυρίως στους νέους της δεκαετίας του 1980 την προοπτική μιας άλλης ζωής, μιας ζωής που πραγματικά αλλάζει τον κόσμο, μιας ζωής που πραγματικά σώζει τον άνθρωπο. Μίλησε για την ζωή που αλλάζει τον άνθρωπο και όλο τον κόσμο και την οποία προσφέρει ο Χριστός στην Έκκλησία Του, μίλησε για την «κατά Χριστόν ζωή».

Ο λόγος του και κυρίως η ικανότητά του να μετουσιώνει και να εκφράζει την κατά Χριστόν εμπειρία του με τρόπο και λόγο αναπάντεχο, σύγχρονο και πολλές φορές ανατρεπτικό, άκουγόταν αφήνοντας τον ακροατή ή τον συνομιλητή του μπροστά σε μια έκπληξη. Συχνά ο συνομιλητής του σιωπούσε για να μπορέσει αντιληφθεί και να αισθανθεί τις φράσεις του που έμοιαζαν με αποφθέγματα και προέρχονταν από την έσωτερική του εμπειρία και ζωή.

Αυτός ο λόγος ακούστηκε σε διαλέξεις του αλλά και στα φοιτητικά ἀμφιθέατρα της δεκαετίας του 1980 και έξης, στα όποια με τόλμη και παρηγορία μίλησε και διαλέχτηκε ελεύθερα με το ακροατήριό του. Αξέχαστη θα μείνει στους παρηγορημένους ή όμιλία του την άνοιξη του 1980 στο Ἀμφιθέατρο της Πολυτεχνικής Σχολής Θεσσαλονίκης με θέμα: «Ο Ἅγιος Κοσμάς ο Αἰτωλός και ἡ Ἐκκλησία». Στὸ κατάμεστο ἀπὸ φοιτητὲς και ὄχι μόνο ἀμφιθέατρο ὁ λόγος του ἦταν συναρπαστικός, ἡ εμπειρία του συνταρακτική και κυρίως μεταδοτική. Οἱ προσεγγίσεις του σε κοινωνικά θέματα και ύπαρξιακά προβλήματα και αναζητήσεις τάραξαν τὸ κοινό του. Τὸ νεανικό του ακροατήριο τὸν κατέκλυσε με ἐρωτήσεις που ἦταν πράγματι ἀναπάντεχα πολλές, ἐνῶ

οἱ ἀπαντήσεις του ἄγγιζαν τὶς ἀνσυχίες τῶν τότε νέων. Οἱ ἐρωτήσεις φανέρωναν τὴν ἐσωτερική πάλη και τὰ μεγάλα ἐρωτήματα τῶν νέων ἀνθρώπων και γιὰ τὸν λόγο αὐτὸ χρειάστηκε νὰ ἐπαναληφθεῖ ἡ συνάντηση τὴν ἐπόμενη ἡμέρα στὸν ἴδιο χῶρο. Και πάλι τὸ ἀμφιθέατρο ἦταν κατὰμεστο.

Καρπὸς τῆς θεολογικῆς του ἐμπειρίας και σκέψης εἶναι ὁ κηρυγματικός του λόγος ἀλλὰ και ὁ γραπτός του λόγος, τὰ κομψὰ και συχνὰ ὀλιγοσέλιδα βιβλία του. Ἡ σκέψη του ἐμπειρική, σαφής και δι-
 αυγής και ἡ γραφή του λιτή και ἀποφθεγματική, ὅπως και τῶν νηπτικῶν πατέρων, τοῦ Ἀββᾶ Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου που τόσο ἀγάπησε. Τὸ *Εἰσοδικόν. Στοιχεῖα λειτουργικῆς βιώσεως τοῦ μυστηρίου τῆς ἐνότητος μέσα στὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία*, ἓνα βιβλίο σημαντικό που κυκλοφόρησε στὰ τέλη τῆς δεκαετίας τοῦ 1970, σε μια ἐποχή έντονου θεολογικοῦ προβληματισμοῦ και μελέτης τῆς πατερικῆς θεολογίας και τῆς πλούσιας λατρευτικῆς μας παράδοσης. Ἐκω τὴν γνώμη ὅτι τὸ βιβλίο αὐτὸ ἀποτελεῖ τομὴ στὴν ὀρθόδοξη θεολογική σκέψη τοῦ καιροῦ μας, εἶναι ἓνα βιβλίο σταθμὸς στὴν Ὁρθόδοξη Θεολογία, γιατί ὁ πατὴρ Βασίλειος μᾶς ὑπενθυμίζει ὅτι με τὴ συμμετοχή μας στὴν λατρευτική πράξη τῆς Ἐκκλησίας μας «βρισκόμαστε στὴν κατάσταση τὴν ἐπέκεινα τῆς δοκιμασίας. Στὴν ὀγδόη ἡμέρα, στὸν χῶρο τοῦ παραδείσου». Μᾶς ὑπενθύμισε ὅτι ἡ Ἐκκλησία μᾶς προσφέρει μέσα ἀπὸ τὴν Λατρεία και μέσα στὴν Λατρεία τὴ βιωματική προσέγγιση τῆς πίστεώς μας, στὴ Λατρεία γνωρίζουμε τὴν πίστη μας, και παράλληλα με τὴ συμμετοχή μας στὰ μυστήρια βιώνουμε και τὸ μυστήριο τῆς ἐνότητος, βιώνουμε τὴ μετοχή μας στὸ «σῶμα τοῦ Χριστοῦ». Ἀκολούθησαν και ἄλλα βιβλία του γιὰ τὸν Ἀββᾶ Ἰσαὰκ τὸν Σύρο, τὸ *Λειμωνάριον*, γιὰ τὸν *Λειτουργικὸ τρόπο* (2000), γιὰ τὸ *Κάλλος και τὴν Ἡσυχία στὴν Ἄγιο-*

ρειτική Πολιτεία (2003), γιὰ τὸ κάλλος ποὺ θὰ σώσει τὸν κόσμον (2005), γιὰ τὸν Βασί- λέα τῆς Δόξης» (2018), μιὰ Μελέτη αὐτο- συνειδησίας γιὰ τὴ Μεγάλῃ Ἰδέα ἐνὸς μι- κροῦ λαοῦ (2021).

Τὸ τελευταῖο του βιβλίον γιὰ τὸν Ἡρά- κλειτο, τὸ ἀνάσσει κλέος τῶν θνητῶν (2025) ἀποτελεῖ μιὰ πρωτότυπη καὶ δι- εισδυτική ματιὰ στὴ φιλοσοφικὴ σκέψη αὐτοῦ τοῦ λεγόμενου «σκοτεινοῦ φιλο- σοφου». Ὁ πατὴρ Βασίλειος μιλοῦσε τὰ τελευταῖα χρόνια σὲ ἰδιωτικὲς καὶ ὄχι μόνον συζητήσεις γιὰ τὴν σκέψη τοῦ προσω- κρατικοῦ αὐτοῦ φιλοσόφου. Μιλοῦσε καὶ πάλι γιὰ τὸν Ἡράκλειτο μὲ τρόπο ἀναπά- ντεχο, πρωτόγνωρο, πρωτότυπο, γιὰτὶ μὲ τὴν λειτουργικὴν του ἐμπειρία καὶ τὴν δι- εισδυτικὴν του ματιὰ ξεκλειδῶσε τὸ σκο-τεινὸ καὶ δυσνόητο τῆς σκέψης καὶ τῆς γραφῆς του, ὅμως τὸ σημαντικότερο εἶναι ὅτι ὁ πατὴρ Βασίλειος διέκρινε στὰ ἀποφθέγματα τοῦ φιλοσόφου αὐτοῦ, τὰ λίγα ποὺ ἔχουν σωθεῖ, ὅτι ὁ νοῦς του εἶχε φθάσει σὲ ἕνα τέτοιο σημεῖο καὶ ἐπίπε-δο ποὺ διέκρινε κατὰ τρόπο προφητικὸ στοιχεῖα τῆς διδασκαλίας τοῦ Εὐαγγελί-ου τοῦ Χριστοῦ. Ὁ «σπερματικὸς λόγος» τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς σκέψης.

Ὁ πατὴρ Βασίλειος ἀγαποῦσε τὴν τέ-χνη καὶ γνώριζε πολὺ καλὰ τὴν ἱστορία της. Γνώριζε σὲ βάθος ἰδιαίτερα τὴ σύγ-χρονη ἑλληνικὴ τέχνη. Θεωροῦσε ὅτι τὸ «ἑλληνικὸ βλέμμα» σὲ κάθε ἱστορικὴ πε-ριοδὸ –Αρχαιότητα, Βυζάντιο, Νεώτερη καὶ Σύγχρονη ἐποχὴ– εἶναι μιὰ σπουδὴ καὶ ἄνθρωπο μὲ διαφορετικὴ ὥστόσο προσέγγιση καὶ καλλιτεχνικὴ ἔκφραση. Μιλοῦσε γιὰ τὴν ἀνθρωποκεντρικὴ θε-ώρηση τῆς ἑλληνικῆς τέχνης στὴν δια-χρονία της, ἐνῶ τὸ ἄρθρον του στὴν ἐφη-μερίδα *Τὸ Βῆμα* (07 Ἰουνίου 1998) γιὰ τὰ πορτραῖτα Φαγιούμ ἀπέτελεσε ἀφορμὴ γιὰ νὰ μᾶς ὑπενθυμίσει τὴ συνέχεια τῆς ἑλληνικῆς τέχνης καὶ τὴν πάλιν τοῦ ἑλλη-νικοῦ πνεύματος μὲ τὸν θάνατον καὶ τὴν

τελικὴν ὑπέρβασίν του ποὺ ἦρθε μὲ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ.

Ἵποστήριξε μὲ ἔνταση τὴν ἐνότητα τῆς ἑλληνικῆς τέχνης, γιὰτὶ διερευνοῦσε τὸν ἄνθρωπον καὶ ἀναζητοῦσε τὸ ἀπωλεσθὲν μὲ τὴν Πτώσιν ἀνθρώπινον κάλλος. Δι-ακρίριζε τὸ ἀρχαῖον κάλλος, τὸν «καλὸ κάγαθὸ» ἀνθρώπον τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων ἀπὸ τὸ καλλοποιὸν κάλλος τῆς Ὁρθόδο-ξης Ἐκκλησίας, τὴν «καλλίστην ἀλλοίω-σιν». Ὁ «καλὸς κάγαθὸς» τῆς Ἀρχαιότητος κενώνεται καὶ μεταβάλλεται καὶ μετα-μορφώνεται στὸν «ἄγιον» τοῦ Βυζαντίου, τῆς Ἐκκλησίας μας.

Εἶχε πολὺ νωρὶς ἐπισημάνει ὅτι ἡ ἐκκλησιαστικὴ τέχνη καὶ ἰδιαίτερα ἡ εἰκό-να «εἶναι μιὰ μαρτυρία τῆς λειτουργικῆς ζωῆς καὶ τῆς θείας ἐνότητος. Δὲν εἶναι δημιουργία καὶ αὐτοσχεδιασμὸς μεγαλο-φυΐας. Δὲν ὑπηρετεῖ ἀπλῶς καλλιτεχνι-κοὺς σκοποὺς. Δὲν τεμαχίζει τὴν ἱστορία. Δὲν ὑπάρχει γιὰ τὸν κόσμον τῆς εἰκόνας ἀπόστασιν τοῦ χώρου, οὔτε παρέλευσιν τοῦ χρόνου. Δὲν ἐκφράζεται ὁ κατακερ-ματισμὸς τοῦ παρόντος αἰῶνος, ἀλλὰ ἡ ἐνοποιούσα δύναμιν τῆς Λειτουργίας». Μὲ αὐτὸ τὸν ἀπλὸ καὶ κατανοητὸ τρόπο μί-λησε γιὰ τὸ μεγάλο ἀπὸ πολλοὺς ζήτη-μα τῆς «ἀνανέωσης» τῆς λειτουργικῆς τέ-χνης τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ἐγραψε γιὰ τὰ βιβλία του, μὰ ὁ Ἀρχι-μαδρίτης Βασίλειος, ὁ Προηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἰβήρων, δὲν ἦταν μόνον ἕνας συγγραφέας, δὲν ἦταν μόνον ἕνας λόγι-ος, ἕνας διανοούμενος. Ὁ πατὴρ Βασί-λειος ἦταν ἕνας ἀγιορείτης μοναχὸς ποὺ εἶχε τὸ τάλαντον χαρισμένο ἀπὸ τὸν Θεὸ νὰ ἐκφράξει τὸ βίωμά του μὲ λογικὰ σχή-ματα. Εἶχε τὴν χάρη ἀπὸ τὸν Θεὸ καὶ τὴν χαρὰ τοῦ μέλους τοῦ Σώματος τοῦ Χρι-στοῦ νὰ συζητᾷ μὲ ἐλευθερία, νὰ κη-ρύττει καὶ νὰ γράφει ἀκριβῶς γιὰ νὰ με-ταδώσει τὰ «δῶρα» τοῦ Ἀναστημένου Χριστοῦ στοὺς ἀνθρώπους.

Βράβευση τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ἀπὸ τὴν Ἀκαδημία Ἀθηνῶν

Πρωτοπρ. Γεώργιος Παπαβέργος
Γενικὸς Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, μετὰ ἀπὸ σχετικὴ Ἀπόφαση τοῦ Συμβουλίου τῶν Τακτικῶν Μελῶν τῆς, τίμησε τὴν Ἱερά μας Μητρόπολη μὲ τὸν «**Εἰδικὸ Ἐπαινο τῆς Ἀκαδημίας**», τόσο γιὰ τὴν τριμηνιαία ἔκδοση τοῦ περιοδικοῦ «ΠΑΡΡΗΣΙΑ», ὅσο καὶ γιὰ τὴν ἐν συνόλῳ ἐκδοτικὴ τῆς δραστηριότητα.

Ἡ βράβευση πραγματοποιήθηκε τὴν Πέμπτη, 18 Δεκεμβρίου 2025, σὲ εἰδικὴ πανηγυρικὴ συνεδρίαση στὴν Αἴθουσα Τελετῶν τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν.

Τὴν τιμητικὴ διάκριση, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ ἀναγνώριση τῆς σημασίας τοῦ ἐκδοτικοῦ ἔργου τῆς Μητροπόλεώς μας, ποὺ δὲν περιορίζεται σὲ ἀπλὴ παραγωγή βι-

βλίων, ἀλλὰ συνιστᾷ μιὰ πνευματικὴ διακονία μὲ βαθὺ ἀντίκτυπο στὴν κοινωνία, παρέλαβε μὲ ιδιαίτερη χαρὰ καὶ συγκίνηση ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Παντελεήμων.

Ὁ Σεβασμιώτατος συγκινημένος ἐξέφρασε τὶς θερμὲς εὐχαριστίες του πρὸς τὴν Ἀκαδημία Ἀθηνῶν γιὰ τὴν ὕψιστη αὐτὴ τιμὴ, καθὼς καὶ πρὸς ὅλους τοὺς συνεργάτες, συγγραφεῖς καὶ ἀναγνώστες ποὺ στηρίζουν τὴν ἐκδοτικὴ πορεία τῆς Μητροπόλεως, ἡ ὁποία θὰ συνεχίσει νὰ ὑπηρετεῖ μὲ ἀφοσίωση τὴν πνευματικὴ καλλιέργεια καὶ τὴ διάδοση τοῦ βιβλίου, ὥστε τὸ ἐκδοτικὸ τῆς ἔργο νὰ παραμένει πηγὴ φωτός, γνώσης καὶ πολιτισμοῦ καὶ γιὰ τὶς ἐπόμενες γενιές.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΤΥΧΗ ΑΓΑΘΗ

ΕΔΟΞΕ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑΙ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΗΝ ΙΕΡΑΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΝ ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ

ΕΠΑΙΝΩΙ

ΤΙΜΗΣΑΙ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ «ΠΑΡΡΗΣΙΑ» ΕΚΔΟΣΙΝ
ΑΜΑ ΔΕ ΟΤΙ ΤΩΙ ΕΝ ΓΕΝΕΙ ΑΥΤΗΣ ΕΚΔΟΤΙΚΩΙ ΕΡΓΩΙ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΒΙΟΝ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΤΑ ΜΕΓΙΣΤΑ ΣΥΜΒΑΛΛΕΤΑΙ

ΑΝΕΙΠΕΙΝ ΔΕ ΤΑΣ ΤΙΜΑΣ ΕΝ ΤΗ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗΙ ΣΥΝΕΔΡΙΑΙ
ΜΗΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ ΟΓΔΟΗΙ ΚΑΙ ΔΕΚΑΤΗΙ
ΕΤΟΥΣ ΠΕΜΠΤΟΥ ΚΑΙ ΕΙΚΟΣΤΟΥ ΚΑΙ ΔΙΣΧΙΛΙΟΣΤΟΥ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΜΙΚΑΛΗΣ ΤΣΕΒΕΡΙΟΣ

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΡΕΓΚΑΚΟΣ

Φωτογραφικά στιγμιότυπα από τη βράβευση

Ἐκκλησιαστικὲς εἰδήσεις

Ἐπιμέλεια: Ἀρχιμανδρίτης Ἀρσένιος Βασιλείου

Πνευματικὴ κίνηση Ὀκτώβριος – Δεκέμβριος

ΤΡΙΣΑΓΙΟ ΣΤΗ ΣΧΟΛΗ ΔΟΚΙΜΩΝ ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΩΝ

Τὴν 1^η Ὀκτωβρίου ὁ Σεβασμιώτατος τέλεσε ἐτήσιο Τρισάγιο στὴ μνήμη τοῦ Δοκίμου Ἀστυφύλακος Νικολάου Ἀργύρη καὶ στὴ μνήμη ὅλων τῶν Δοκίμων Ἀστυφυλάκων.

ΕΟΡΤΗ ΑΓΙΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΤΟΥ ΑΡΕΟΠΑΓΙΤΟΥ

Τὴν παραμονή, 3 Ὀκτωβρίου 2025 ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στὸν Πανηγυρικὸ Ἑσπερινὸ τῆς ἑορτῆς στὸ ὀμώ-νυμο Παρεκκλήσιο τῶν Ὑφαντῶν. Ἀνήμερα ἱερούργησε στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίας Παρασκευῆς Κομοτηνῆς, παρουσία τοῦ Προέδρου τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ροδόπης, προσφέροντας τὴν Ἀρτοκλασία, ἡ ὁποία τελέστηκε πρὸ τῆς Ἀπολύσεως τῆς Θείας Λειτουργίας.

ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΚΑΙ ΑΠΟΝΟΜΗ ΠΤΥΧΙΩΝ ΣΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΕΣ

Στις 5 Ὀκτωβρίου 2025 ὁ Σεβασμιώτατος παρέστη στὴν τελετὴ Ὀνομασίας καὶ Ἀπονομῆς πτυχίων τῶν Δοκίμων Ἀστυφυλάκων Κομοτηνῆς.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΙΑΣΜΟΥ 2025

Τὴν παραμονὴ 5 Ὀκτωβρίου 2025, ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε κατὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Νικολάου Ἰάσμου, ἐπὶ τῇ Ἑορτῇ τῆς Συνάξεως τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνας τῆς Παναγίας τῆς «Ἐγγυπτρίας».

Ἀνήμερα, στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Νικολάου Ἰάσμου, τελέσθηκε Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία καὶ Ἐπίσημη Δοξολογία ἐπὶ τῇ ἀπελευθερώσει τοῦ Ἰάσμου. Τὸν Πανηγυρικό τῆς ἡμέρας ἐξεφώνησε ὁ καθηγητὴς τοῦ Τμήματος Ἀνθρωπιστικῶν Σπουδῶν τοῦ Δημοκριτείου Πανεπιστη-

μίου Θράκης, κ. Γεώργιος Χρ. Τσιγάρας.

ΑΓΙΑΣΜΟΣ ΣΤΗ ΣΧΟΛΗ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Στις 6 Σεπτεμβρίου 2025, ὁ Σεβασμιώτατος τέλεσε στὴν αἴθουσα τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Τοῦ Θεοῦ Σοφίας Κομοτηνῆς τὸν Ἄγιασμό ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν μαθημάτων τῆς Σχολῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς. Ἐν συνεχείᾳ, ὁ Σεβασμιώτατος ἐπέδωσε τὰ διπλώματα καὶ τὰ πτυχία στοὺς σπουδαστὲς ποὺ ὀλοκλήρωσαν μὲ ἐπιτυχία τὶς σπουδές τους κατὰ τὸν παρελθόντα Ἰούνιο.

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΣΤΟΝ ΑΡΧΗΓΟ Γ.Ε.Σ.

Στις 7 Ὀκτωβρίου 2025, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας, μαζί μὲ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου κ. Παντελεήμονα, ἐπισκέφθηκαν τὸν Ἀρχηγὸ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτε-

λείου Στρατοῦ, Στρατηγὸ Γεώργιο Κωστίδη.

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΩΝ ΤΗΣ ΘΡΑΚΗΣ ΣΤΟΝ κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟ ΜΑΡΤΙΝΟ

Στις 8 Ὀκτωβρίου 2025 οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Διδυμοτείχου, Ὁρεστιάδος καὶ Σουφλίου κ. Δαμασκνός, Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου κ. Παντελεήμων καὶ ὁ Ποιμενάρχης μας κ. Παντελεήμων, ἐπισκέφθηκαν τὸν κ. Ἀθανάσιο Μαρτίνο καὶ τὸν εὐχαρίστησαν ἐγκαρδίως γιὰ τὴν πολυεπίπεδη στήριξή του στὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας. Ἰδιαίτερως δὲ γιὰ τὴν ἐπὶ πενταετίαν χρηματοδότηση τοῦ Προγράμματος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὸ ὁποῖο ἐνισχύει τὶς τρίτεκνες οἰκογένειες τῆς Θράκης.

ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗΣ ΣΧΟΛΙΚΟΥ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ

Ἡ Ἱερά Μητρόπολις, στις 11 Ὀκτωβρίου 2025, διοργάνωσε στὴν αἴθουσα τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ροδόπης, ἐκδήλωση Σχολικοῦ Ἐπαγγελματικοῦ Προσανατολισμοῦ ποὺ ἀπευθύνονταν σὲ μαθητές, γονεῖς καὶ ἐκπαιδευτικούς.

4^ο «wellKOM»

Στις 11 Ὀκτωβρίου 2025, ἡ Ἱερά Μητρόπολις συμμετείχε στὸ 4^ο wellKOM ὅπου καὶ ὑπεδέχθη τοὺς νέους φοιτητές καὶ τοὺς ἐνημέρωσε γιὰ τὶς δράσεις τῆς.

ΘΥΡΑΝΟΪΞΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΕΚΚΛΗΣΙΟΥ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΘΕΟΔΩΡΩΝ

Στις 12 Ὀκτωβρίου 2025, ὁ Σεβασμιώτατος τέλεσε τὰ Θυρανοΐξια τοῦ Παρεκκλησίου στὴ μνήμη τῶν Ἁγίων Θεοδώρων, ἐντὸς τοῦ αὐλείου χώρου τοῦ Συλλόγου Μέριμνας Ἀτόμων μὲ Ἀναπηρίες Ν. Ροδόπης «αξίζΩ».

ΕΠΙΔΟΣΗ ΔΙΟΡΙΣΤΗΡΙΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΣΤΟΥΣ ΚΑΤΗΧΗΤΕΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

Στις 14^ο Οκτωβρίου 2025, ο Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στην Άκολουθία του Έσπερινοῦ πού τελέσθηκε στὸν Ἱερὸ Μητροπολιτικὸ Ναὸ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐπέδωσε τὰ Διοριστήρια Γράμματα στοὺς Κατηχητὲς τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων τῶν Ἑνοριῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας.

Η ΕΙΚΟΝΑ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ «ΦΑΝΕΡΩΜΕΝΗΣ» ΣΤΟΝ Ι. Ν. ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Στις 15^ο Οκτωβρίου 2025, ὁ Σεβασμιώτατος μετέβη στὴν Θεσσαλονίκη, κομίζοντας τὴν Ἱερὰ καὶ Θαυματουργὸ Εἰκόνα τῆς Παναγίας «Φανερωμένης», ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Βαθυρρύακος ἐν ὄψει τῆς Ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου. Ἀκολούθησε ἡ τέλεση Ἀγρυπνίας στὴν ὁποία συμμετείχε ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας.

ΕΟΡΤΗ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ ΛΟΥΚΑ ΤΟΥ ΙΑΤΡΟΥ ΚΑΙ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΑΡΧΙΔΙΑΚΟΝΟΥ

Τὴν παραμονή, 18 Ὀκτωβρίου 2025, ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε κατὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ στὸν Ἱερό Ναο τῆς Τοῦ Θεοῦ Σοφίας Κομοτηνῆς καὶ εὐλόγησε τὴν Ἀρτοκλασία πού πρόσφερε ὁ Ἱατρικὸς Σύλλογος Ροδόπης. Ἀνήμερα ἱερούργησε στὸν ὦς ἄνω Ναο καὶ τέλεσε τὴν εἰς Πρεσβύτερον χειροτονία τοῦ Ἀρχidiaκόνου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κωνσταντίνου Νούσια.

ΕΠΙΜΝΗΜΟΣΥΝΗ ΔΕΗΣΗ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΡΩΝ

Στὶς 19 Ὀκτωβρίου 2025, ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸν Ἱερό Ναο τῆς Τοῦ Θεοῦ Σοφίας Κομοτηνῆς καὶ ἐν συνεχείᾳ προέστη τῆς ἐπιμνημοσύνου δεήσεως ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν μακαρίων Ἑθνοϊερομαρτύρων Κληρικῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἱερέων Δημητρίου Καβάζη, Γεωργίου Βουλγαράκη, Ἱερέως Θεοδώρου Παπαδοπούλου καὶ Βαγιάννη Ἐμμανουηλίδη. Τὴν διακονία τοῦ λόγου ἀνέλαβε ὁ φοιτητὴς τοῦ Τμήματος Φιλολογίας τοῦ Δ.Π.Θ. καὶ ἀναγνώστης Ραφαήλ Μπαχτσεβανίδης, ὁ ὁποῖος παρουσίασε τὸν βίο, τὸ ἔργο καὶ τὸ μαρτυρικό τέλος τῶν τιμωμένων Ἑθνοϊερομαρτύρων Κληρικῶν.

ΕΟΡΤΗ ΑΓΙΟΥ ΑΡΤΕΜΙΟΥ

Τὴν παραμονή, 19 Ὀκτωβρίου 2025, ὁ

Σεβασμιώτατος χοροστάτησε κατὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ στὸ πανηγυρίζον Παρεκκλήσιο πού βρίσκεται στὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση Ροδόπης. Ἀνήμερα, ἱερούργησε στὸν Ἱερό Καθεδρικό Ναο καὶ προέστη τῆς Ἐπισήμου Δοξολογίας. Ἀκολούθως μετέβη στὴν Ἀστυνομικὴ Σχολὴ Ροδόπης καὶ τέλεσε τὴν Ἀκολουθία τῆς Ἀρτοκλασίας.

Ο ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΣ ΣΤΟ 2^ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ

Ὁ Σεβασμιώτατος συμμετεῖχε στὴν ἔναρξη τοῦ 2^{ου} Συνεδρίου Περιφερειακῆς Ἀνάπτυξης Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης, πού πραγματοποιήθηκε τὸ διήμερο 21^{ης} καὶ 22^{ας} Ὀκτωβρίου στὸ

Τσανάκλειο Μέγαρο στην Κομοτηνή, τὸ ὁποῖο ἀποτελεῖ σημεῖο συνάντησης θεσμικῶν φορέων, ἐκπροσώπων τῆς Αὐτοδιοίκησης, τῆς Ἐπιστημονικῆς Κοινότητας καὶ τῆς κοινωνίας τῶν πολιτῶν, μὲ στόχο τὴν ἐνίσχυση τῆς περιφερειακῆς ἀνάπτυξης καὶ τὴν ἀνάδειξη τῆς Θράκης στὸν ἐθνικὸ καὶ εὐρωπαϊκὸ χάρτη.

Ἡ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΑΚΩΒΟΥ ΤΟΥ ΑΔΕΛΦΟΘΕΟΥ

Ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἁγίου Ἐνδόξου Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, στὶς 23 Ὀκτωβρίου 2025, ὁ Σεβασμιώτατος τέλεσε τὴν ἀρχαιοπρεπῆ Θεία Λειτουργία στὸν Ἱερὸ Καθεδρικὸ Ναό.

ΕΠΙΔΟΣΗ ΕΝΤΑΛΗΤΡΙΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΩΝ

Στὶς 22 Ὀκτωβρίου 2025, ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στὴν Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ ποὺ τελέσθηκε στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῆς Τοῦ Θεοῦ Σοφίας Κομοτηνῆς καὶ ἐν

συνεχεῖα στὴν αἴθουσα τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου τοῦ Ναοῦ ἐπέδωσε τὰ Ἐνταλτήρια Γράμματα στοὺς Πνευματικὸς καὶ Ἱεροκήρυκες τῆς Ἱεράς Μητροπόλεώς μας.

ΕΠΙΜΝΗΜΟΣΥΝΗ ΔΕΗΣΗ ΝΕΣΤΟΡΟΣ ΤΣΑΝΑΚΛΗ

Στὶς 27 Ὀκτωβρίου 2025, ὁ Σεβασμιώτατος προέστη τῆς ἐπιμνημοσύνου δεήσεως ὑπὲρ ἀναπαύσεως τοῦ εὐεργέτου τῆς Κομοτηνῆς Νέστορος Τσανακλῆ, τὸ ὁποῖο τελέσθηκε στὸν Ἱερὸ Μητροπολιτικὸ Ναὸ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς. Κατόπιν, ἐπακολούθησε παρουσίαση τοῦ πολύπλευρου ἔργου τοῦ μεγάλου αὐτοῦ εὐεργέτου στὴν Τσανάκλειο Σχολή.

ΕΟΡΤΗ ΑΓΙΑΣ ΣΚΕΠΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΕΠΟΣ ΤΟ '40

Τὴν παραμονὴ ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε κατὰ τὴν ἀκολουθία τοῦ Πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ στὸ ὁμώνυμο Παρεκκλήσιο τοῦ Στρατοπέδου Ταγματάρχου Ἰωάννου Κούρδαλου στὴ Νέα Καλλιστῆ. Ἀνήμερα ἱερούργησε στὸν

Ἱερό Καθεδρικό Ναο καὶ προέστη τῆς Ἐπισήμου Δοξολογίας. Ἀκολούθως, μετέβη στὸ Ἡρώον τῆς πόλεως, ὅπου τέλεσε τὴν ἐπιμνημόσυνη δέηση ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ἡρωικῶς ἀγωνισαμένων καὶ ἐνδόξως πεσόντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν μας.

ΥΠΟΔΟΧΗ ΛΕΙΨΑΝΟΥ ΑΓΙΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΣ ΡΩΜΑΙΑΣ

Τὸ ἀπόγευμα τῆς 28 Ὀκτωβρίου 2025 ὁ Σεβασμιώτατος ὑποδέχθηκε ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ὁσίου Γρηγορίου Ἁγίου Ὅρους ὅπου φυλάσσεται, τεμάχιο τοῦ σεπτοῦ Λειψάνου τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Ἀναστασίας τῆς Ρωμαίας,

στὸν αὐτεῖο κῶρο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Βαρβάρας Κομοτηνῆς. Ἐν συνεχείᾳ χοροστάτησε στὴν Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ τῶν Ἑγκαινίων.

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΙΕΡΟΥ ΠΑΡΕΚΚΛΗΣΙΟΥ ΑΓΙΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΡΩΜΑΙΑΣ

Στὶς 29 Ὀκτωβρίου 2025 ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στὴν Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου τῶν Ἑγκαινίων καὶ τέλεσε τὰ Ἑγκαίνια τοῦ Ἱεροῦ Παρεκκλησίου ἐπὶ ὀνόματι τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας τῆς Ρωμαίας, τῆς Ἑνορίας τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Βαρβάρας Κομοτηνῆς.

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΕΣ ΚΛΗΡΙΚΩΝ

Στις 25 Οκτωβρίου 2025, ο Σεβασμιώτατος τέλεσε την εις Διάκονον χειροτονία του κ. Μιχαήλ Πανταζίδη και στις 27 Οκτωβρίου την εις Πρεσβύτερον χειροτονία του κ. Θεολόγου Βογιατζή.

ΑΓΙΑΣΜΟΙ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ

Ο Σεβασμιώτατος τὸν μήνα Ὀκτώβριον τέλεσε τὴν Ἀκολουθία τοῦ Ἁγιασμοῦ στὴν Χορωδία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, στὸ Ἐργαστήριον Παραδοσιακῶν Χορῶν τῆς Μητροπόλεως καὶ στὸ ΕΚΑΒ Κομοτηνῆς.

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΙΕΡΑΣ ΕΙΚΟΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΦΑΝΕΡΩΜΕΝΗΣ

Στις 2 Νοεμβρίου ὁ Σεβασμιώτατος μετέβη στὴν Θεσσαλονίκη καὶ συμμετείχε στὴν Ἀκολουθία τοῦ Μύρου. Μετὰ τὸ πέρας τῆς Ἀκολουθίας ὁ Σεβασμιώτα-

τος παρέλαβε τὴν θαυματουργή Εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς «Φανερωμένης» καὶ τὴν ἐπέστρεψε εἰς τὴν Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Φανερωμένης Βαθυρράακος.

Ἡ ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΑΝΑΚΟΜΙΔΗΣ ΤΩΝ ΛΕΙΨΑΝΩΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟΥ ΤΡΟΠΑΙΟΦΟΡΟΥ

Στὶς 3 Νοεμβρίου 2025 ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Γεωργίου Κομοτηνῆς ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς Ἀνακομιδῆς τῶν σεπτῶν λειψάνων τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου. Πρὸ τῆς ἐκφωνήσεως τοῦ Ἀποστόλου, ὁ Σεβασμιώτατος χειροθέτησε Ἀναγνώστην, τὸν φοιτητὴ τοῦ Τμήματος Ἱστορίας καὶ Ἐθνολογίας Κομοτηνῆς κ. Ἀριστείδη Χαραλαμπίδη.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΜΑΚΑΡΙΣΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ ΚΥΡΟΥ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ

Στὶς 6 Νοεμβρίου ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸν Ἱερὸ Καθεδρικό Ναὸ

Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς καὶ ἀνέπεμψε ἐπιμνημόσυνη δέσπη ὑπὲρ ἀναπαύσεως τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κυροῦ Δαμασκηνοῦ.

ΑΡΤΟΚΛΑΣΙΑ ΣΤΟ 1^ο ΕΠΑΛ

Ὁ Σεβασμιώτατος, στὶς 7 Νοεμβρίου 2025, τέλεσε τὴν Ἀκολουθία τῆς Ἀρτοκλασίας ποὺ προσεφέρθη ἀπὸ τὴν Περιφερειακὴ Διεύθυνση Ἐκπαίδευσως Ἀνατολικῆς Μακεδονίας-Θράκης καὶ τὸ 1^ο ΕΠΑΛ Κομοτηνῆς στὸ Παρεκκλήσιο τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἐντὸς τοῦ αὐλείου χώρου τοῦ 1^{ου} ΕΠΑΛ Κομοτηνῆς.

Ἡ ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΠΑΜΜΕΓΙΣΤΩΝ ΤΑΞΙΑΡΧΩΝ

Τὴν παραμονή, 7 Νοεμβρίου 2025, ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε κατὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῆς Νέας Ἀδριανῆς καὶ προέστη τῆς Λιτανείας τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνας. Ἀνήμερα ἱερούργησε στὸν ἑορτάζοντα Ἱερὸ Ναὸ Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν

Λοφαρίου, όπου παρουσίασε και τον νέο Έφημέριο του χωριού, Πρεσβύτερο Νικόλαο Μπαμπασίδη.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΠΕΝΤΑΠΟΛΕΩΣ

Την παραμονή της εορτής, 8 Νοεμβρίου 2025, ο Σεβασμιώτατος προέστη της λιτανείας της Ήρας Εικόνας και του σεπτού λειψάνου του Αγίου Νεκταρίου, από τον Ήρὸ Ναὸ Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Ξυλαγανῆς πρὸς τὸ ὁμώνυμο Παρεκκλήσιο τῆς Ξυλαγανῆς, ὅπου χοροστάτησε κατὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ. Τὴν ἐπομένη ἱερούργησε στὸν πανηγυρίζοντα Ήρὸ Ναὸ Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Ξυλαγανῆς.

ΑΓΙΑΣΜΟΣ ΣΤΙΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ Α/ΘΜΙΑΣ ΚΑΙ Β/ΘΜΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Στις 10 Νοεμβρίου 2025 ὁ Σεβασμιώτατος τέλεσε στὰ γραφεῖα τῶν Διευθύν-

σεων Πρωτοβάθμιας καὶ Δευτεροβάθμιας Ἐκπαίδευσης Ροδόπης τὴν Ἀκολουθία τοῦ Ἁγιασμοῦ.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΑΡΣΕΝΙΟΥ ΤΟΥ ΚΑΠΠΑΔΟΚΟΥ

Τὴν παραμονή της εορτής, 10 Νοεμβρίου 2025, ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στὴν Ἀκολουθία τοῦ πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ στὸ εορτάζον Παρεκκλήσιο Ἀσωμάτων. Ἀνήμερα, προεξῆρχε τῆς Θείας Λειτουργίας στὸν Ήρὸ Ναὸ Ἁγίου Γεωργίου Κομοτηνῆς.

ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΗΝΑ

Τὴν παραμονή, 10 Νοεμβρίου 2025, ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στὴν Ἀκολουθία τοῦ πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τὴν ἐπομένη προεξῆρχε τῆς Θείας Λειτουργίας στὸ πανηγυρίζον Παρεκκλήσιο Ἁγίου Μηνᾶ τῆς Μονάδος Φροντίδος Ἑλικιωμένων (Γηροκομεῖο) Κομοτηνῆς. Πρὸ τῆς Ἀπολύσεως τέλεσε ἐπιμνημόσου-

νη δέηση ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν ἰδρυτῶν, προέδρων, συμβούλων, διευθυντῶν, μελῶν τοῦ προσωπικοῦ, εὐεργετῶν-δωρητῶν καὶ τροφίμων τοῦ Ἰδρύματος.

ΕΠΙΜΝΗΜΟΣΥΝΗ ΔΕΨΗ ΠΕΣΟΝΤΩΝ ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΩΝ

Στις 11 Νοεμβρίου 2025 ὁ Σεβασμιώτατος μετέβη στὴν Περιφερειακὴ Διεύθυνση Πυροσβεστικῶν Ὑπηρεσιῶν Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης καὶ τέλεσε Ἐπιμνημόσυνη Δέηση ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν πάντων τῶν πεσόντων ἐν ᾧρᾳ καθήκοντος Πυροσβεστῶν.

ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ ΣΤΟΝ ΙΕΡΟ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟ ΝΑΟ

Τὸ μεσημέρι τῆς Τρίτης, 11 Νοεμβρίου 2025, ὁ Σεβασμιώτατος ὑποδέχθηκε στὸν Ἱερὸ Μητροπολιτικὸ Ναὸ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς τὸν Ἐξοχώτατο Πρωθυπουργὸ κ. Κυριάκο Μητσοτάκη καὶ τὴν συνοδεία του.

ΤΑ ΕΙΣΟΔΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Τὴν παραμονή, 20 Νοεμβρίου 2025, ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στὴν Ἀκολουθία τοῦ Πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ στὴν Ἱερά Μονὴ Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου Πανδρόσου. Τὴν κυριώνυμη ἡμέρα ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὴν ὡς ἂν Μονὴ καὶ μετὰ τὴν Θεία Λειτουργία μετέβη στὸν Ἱερὸ Καθεδρικὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς, ὅπου προέστη τῆς Δοξολογίας ἐπὶ τῇ ἡμέρᾳ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ Ι. Ν. ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ

Στις 22 Νοεμβρίου 2025, στο Μέγαρο Μουσικής Κομοτηνής, πραγματοποιήθηκε εκδήλωση με τίτλο: «Ιστορούμε – Χορεύουμε – Τραγουδάμε», με κεντρικό θέμα την ιστορία του Ναού του Αγίου Γεωργίου Κομοτηνής.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ

Την παραμονή, 24 Νοεμβρίου 2025, ο Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στην Ακολουθία του Πανηγυρικού Έσπερινού στον Ίερό Ναό του Ίμμερου και προέστη της λιτανείας της Ίερας Εικόνας. Άνημερα, ο Σεβασμιώτατος ιερούργησε στον ως άνω Ίερό Ναό.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ

Την παραμονή, 25 Νοεμβρίου 2025, ο Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στην Ακολουθία του Πανηγυρικού Έσπερινού στον Ίερό Ναό Αγίου Στυλιανού Κομο-

τηνής. Άνημερα ιερούργησε στον αυτόν Ίερό Ναό.

Ο ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΙΑΠΕΡΑΣ ΣΤΟΝ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟ

Στις 26 Νοεμβρίου 2025 επισκέφθηκε τον Σεβασμιώτατο ο Έπίκουρος Καθηγητής του νεοϊδρυθέντος Τμήματος Έργοθεραπείας της Σχολής Έπιστήμης Φυσικής Άγωγής, Άθλητισμού και Έργοθεραπείας του Δ.Π.Θ., κ. Παναγιώτης Σιαπέρας, προκειμένου να λάβει την εύχή του για το ξεκίνημα του Τμήματος και να αναλύσει το Πρόγραμμα Σπουδών αυτού.

Ο ΚΟΣΜΗΤΟΡΑΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΣΤΟΝ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟ

Στις 27 Νοεμβρίου 2025 επισκέφθηκε τον Σεβασμιώτατο ο Κοσμητορας της Σχολής Ανθρωπιστικών Σπουδών του Δ.Π.Θ., κ. Ευθύμιος Λαμπρίδης, προκειμένου να λάβει την εύχή του για το ξεκί-

νημα τῆς νέας Σχολῆς καὶ νὰ ἀναλύσει τὸ Πρόγραμμα Σπουδῶν αὐτῆς.

Ο ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΣ ΣΤΗΝ ΑΣΚΗΣΗ ΤΑΜΣ «ΠΕΛΤΑΣΤΗΣ -25»

Στις 28 Νοεμβρίου 2025 ὁ Σεβασμιώτατος, προσκληθεὶς ἀπὸ τὸν Διοικητὴ Δ' Σ.Σ. Ἀντιστράτηγο Παναγιώτη Καβιδόπουλο, παρευρέθη στὴν Στρατιωτικὴ Ἄσκηση ΤΑΜΣ «ΠΕΛΤΑΣΤΗΣ -25» ποὺ πραγματοποιήθηκε στὸ πεδίο ἀσκήσεων «Ἀμπελών» Ροδόπης.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

Στις 29 Νοεμβρίου 2025 πραγματοποιήθηκε στὴν Λέσχη Κομοτηνῆς ἑορταστικὴ ἐκδήλωση ἐν ὄψει τῶν ἑορτῶν τοῦ Ἁγίου Δωδεκαημέρου ἀπὸ τὸ Γραφεῖο Ἑσωτερικῆς καὶ Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως γιὰ τὴν

ἐνίσχυση τῆς ἀνέγερσης τοῦ Ἱ. Ν. Ἁγίου Παΐσιου στὸ Κογκό.

ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ

Παραμονὴ τῆς ἑορτῆς, 3 Δεκεμβρίου 2025, ὁ Σεβασμιώτατος ἀρχικῶς χοροστάτησε στὸν Πανηγυρικὸ Ἑσπερινὸ ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκνοῦ στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Τρύφωνος Κομοτηνῆς. Ἀκολούθως, μετέβη στὸν ἑορτάζοντα Ἱερὸ Ναὸ καὶ χοροστάτησε στὸν Πανηγυρικὸ Ἑσπερινό. Ἀνήμερα ἱερούργησε στὸν ὡς ἄνω Ναὸ καὶ προέστη τῆς Δοξολογίας.

ΙΕΡΑ ΑΓΡΥΠΝΙΑ ΕΠΙ ΤΗ ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΣΑΒΒΑ ΤΟΥ ΗΓΙΑΣΜΕΝΟΥ

Τὴν Πέμπτη 4 Δεκεμβρίου, παραμονὴ τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου, ἱερουργούντος τοῦ Σεβασμιωτάτου, τελέσθηκε Ἄγρυπνία στὸν Ἱερὸ Ναὸ Προφήτη Ἠλίου Παλλαδίου.

Στὸν λόγο του ὁ Σεβασμιώτατος, εὐχόμενος καταλλήλως, τόνισε ὅτι ὁ Ἅγιος Σάββας, ὁ προστάτης τῶν καρκίνοπαθῶν, γνωρίζοντας τὴν Θεία Βούληση ἀπὸ πολὺ νωρὶς, διακρίθηκε γιὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀρετῶν του καὶ ἀφιερώθηκε στὸν μοναστικὸ βίον. Ἔτσι, μὲ τὴν ἀγιότητα του ἐνέπνευσε ὄχι μόνο ὄσους βρέθηκαν κοντὰ του, ἀλλὰ καὶ ὅλους ἐμᾶς, καθὼς μὲ τὸ παράδειγμα τῆς ζωῆς του μᾶς ἐπισκέπτεται καὶ σήμερα.

Ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Νικολάου

Τὴν παραμονή, 5 Δεκεμβρίου 2025, ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στὴν Ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Νικολάου Ἀσωμάτων. Ἀνήμερα, ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἰάσμου. Πρὸ τῆς Ἀπολύσεως ὁ Σεβασμιώτατος τέλεσε Ἐπιμνημόσυνη Δέηση γιὰ τοὺς ἥρωικῶς πεσόντες Ἰασμιῶτες στὴ μάχη τοῦ Πόγραδετς.

Ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Σπυριδῶνος

Τὴν παραμονὴ τῆς ἑορτῆς, 11 Δεκεμβρίου 2025, ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στὴν Ἀκολουθία τοῦ Πανηγυρικοῦ

Ἑσπερινοῦ, στὸν ἑορτάζοντα Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Μωσαϊκοῦ. Ἀνήμερα ἱερούργησε στὸν ὦς ἄνω Ἱερὸ Ναό.

Ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου

Τὴν παραμονὴ τῆς ἑορτῆς, 14 Δεκεμβρίου 2025, ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στὴν Ἀκολουθία τοῦ Πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ στὸν ἑορτάζοντα Ναὸ τῶν Φυλακῶν Κομοτηνῆς. Ἀνήμερα, ἱερούργησε στὸν ὦς ἄνω Ἱερὸ Ναό.

Κληρικολαϊκὴ Συναξὴ

Τὸ ἀπόγευμα τῆς 15^{ης} Δεκεμβρίου 2025, τελέσθηκε Ἁγιασμός στὸν Ἱερό Καθεδρικό Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς καὶ πραγματοποιήθηκε Κληρικολαϊκὴ Σύναξη μὲ τὴν παρουσία τῶν Κληρικῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως τοῦ τῶν νεοδιορισθέντων Μελῶν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων γιὰ τὴν τριετία 2026-2028.

Ἡ ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

Τὴν παραμονή, 16 Δεκεμβρίου 2025, ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στὸν πανηγυρικό Ἑσπερινὸ καὶ ἐν συνεχείᾳ τέλεσε τὴν Ἀκολουθία τῆς Ἁρτοκλασίας στὸ παρεκκλήσιο τῶν Ἁγίων Τριῶν Παίδων στὴν ἔδρα τῆς Περιφερειακῆς Πυροσβεστικῆς Διοίκησης Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης. Ἀνήμερα, ὁ Σεβασμιώτατος προεξῆρχε τῆς ἐπίσημου Δοξολογίας στὸν Ἱερό Καθεδρικό Ναὸ Κομοτηνῆς.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΗ ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΒΡΕΦΟΝΗΠΙΑΚΩΝ ΣΤΑΘΜΩΝ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΤΟΥ 13^{ου} ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟΥ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Τετάρτης 17 Δεκεμβρίου πραγματοποιήθηκε ἡ Χριστουγεν-

νιάτικη ἑορτὴ γιὰ τὰ παιδιὰ τῶν Βρεφονηπιακῶν Σταθμῶν τῆς Μητροπόλεώς μας καὶ τοῦ 13^{ου} Νηπιαγωγείου Κομοτηνῆς στὸ Μέγαρο Μουσικῆς Κομοτηνῆς.

ΒΡΑΒΕΙΟ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

Τὴν Πέμπτη 18 Δεκεμβρίου 2026 ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν σὲ εἰδικὴ πανηγυρικὴ τελετὴ τίμησε τὴν Ἱερά Μητρόπολη γιὰ τὴν ἐκδοτικὴ τῆς δράση. Τὴν τιμητικὴ διάκριση παρέλαβε μὲ ἰδιαίτερη τιμὴ καὶ συγκίνηση ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΗ ΕΟΡΤΗ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς 21 Δεκεμβρίου 2025 πραγματοποιήθηκε στὸ Ἴδρυμα Παπανικολάου ἡ Χριστουγεννιάτικη ἑορτὴ ὄλων τῶν κατηχητικῶν Σχολείων τῶν Ἐνοριῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας.

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΕΥΧΕΛΑΙΟΥ ΣΤΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ

Στις 23 Δεκεμβρίου 2026 ο Σεβασμιώτατος επισκέφθηκε τὸ Γενικό Νοσοκομείο τῆς πόλεως, τέλεσε τὸ Μυστήριο τοῦ Εὐχελαίου καὶ προσέφερε χριστουγεννιάτικα κεράσματα, εὐχόμενος σὲ ὅλους καλὰ καὶ εὐλογημένα Χριστούγεννα καὶ ὁ καινούργιος χρόνος νὰ φέρει πρωτίστως ὑγεία καὶ νὰ ἐκπληρώσει τὶς εὐγενεῖς ἐπιθυμίες ὄλων.

Ο ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΣ ΣΤΟΥΣ ΒΡΕΦΟΝΗΠΙΑΚΟΥΣ ΣΤΑΘΜΟΥΣ

Στις 23 Δεκεμβρίου 2026 ὁ Σεβασμιώτατος ἐπισκέφθηκε τοὺς Βρεφονηπιακοὺς Σταθμοὺς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ τὸ 13^ο Νηπιαγωγεῖο Κομοτηνῆς, προσέφερε χριστουγεννιάτικα δῶρα καὶ εὐχήθηκε σὲ ὅλους Καλὰ Χριστούγεννα καὶ εὐλογημένο τὸ νέο ἔτος.

ΤΑ ΑΓΙΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Τὴν παραμονὴ ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στὴν ἀκολουθία τοῦ Πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Τρύφωνος Κομοτηνῆς καὶ εὐλόγησε τὰ παραδοσιακὰ Χριστόφωμα. Τὴν κυριώδη ἡμέρα ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸν Ἱερὸ Καθεδρικό Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς.

Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Τὴν Κυριακὴ μετὰ τὴν Γέννηση Χριστοῦ ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸν

Ἱερό Ναο τῆς Τοῦ Θεοῦ Σοφίας Κομοτηνῆς.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΑΙ Η ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑ

Παραμονή τῆς εὐροτῆς τοῦ Ἁγίου Βασιλείου ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στήν ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερό Ναο Ἁγίου Βασιλείου Παγουριῶν. Στὴ συνέχεια, μετέβη στὸν Ἱερό Μητροπολιτικό Ναο Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς, ὅπου εὐλόγησε τὴ Βασιλόπιτα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, παρουσία τῶν τοπικῶν Ἀρχῶν καὶ πλήθους κόσμου. Σὲ μιὰ σεμνὴ καὶ συγκινητικὴ τελετῇ, ὁ Ποιμὴν ἡμῶν ἀπένευσε τοὺς ἐπαίνους τῆς Μητροπόλεως στοὺς μαθητὲς τῶν σχολείων τοῦ Νομοῦ ποὺ ἀρίστευσαν στὶς Πανελλαδικὲς Ἐξετάσεις τοῦ σχολικοῦ ἔτους 2024-2025.

ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΣΤΟΝ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟ

Τὸν Δεκέμβριο ὁ Σεβασμιώτατος δέχθηκε περιοδικὰ στὰ γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως τὰ Μέλη τοῦ ΣΥ.ΦΑ Θράκης, τὸ Δ.Σ. τοῦ Δ.Ε.Ε.Π., τὸν Μητροπολίτη τῶν Ἀρμενίων στήν Ἑλλάδα κ. Σαχὰκ Γεμισιάν, τοὺς Μαθητὲς τοῦ 3^{ου} Γ.Ε.Λ. Κατερίνης, τὸν Διοικητὴ Α.Σ.Δι.Θ., Στρατηγὸ Παναγιώτη Καβιδόπουλο, τοὺς Κα-

θηγητὲς καὶ τοὺς Μαθητὲς τοῦ Ε.Ε.Ε.Κ. Κομοτηνῆς, τὸν Περιφερειάρχη Α.Μ.Θ. κ.Χριστόδουλο Τοψίδη, τοὺς Μαθητὲς τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Λυκείου Ξάνθης, τὸν Ἀντιπεριφερειάρχη Ροδόπης κ. Μανώλη Ταπατζᾶ, τὴν Ἑνωσὴ Ἀστυνομικῶν Ὑπαλλήλων Ροδόπης καὶ τὴν Διαχειριστικὴ Ἐπιτροπὴ Μουσουλμανικῆς Περιουσίας Ροδόπης.

ΤΑ ΚΑΛΑΝΤΑ ΣΤΟΝ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟ

Ὁ Σεβασμιώτατος ἄκουσε τὰ παραδοσιακὰ Κάλαντα τόσο τῶν Χριστουγέννων, ὅσο καὶ τῆς Πρωτοχρονιάς ἀπὸ τὴν Χορωδία τῆς Ἀστυνομικῆς Διεύθυνσης Ροδόπης, τὴν Χορωδία τοῦ Γραφείου Ἑσωτερικῆς καὶ Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς, τὸ Ἔργαστήριο Παραδοσιακῶν Χορῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, τὴν Φιλαρμονικὴ τοῦ Δήμου Κομοτηνῆς, τὰ παιδιά τῶν Βρεφονηπιακῶν Σταθμῶν, τὴν Στρατιωτικὴ Μουσικὴ καὶ τὴν Φιλαρμονικὴ τοῦ Νέου Σιδηροχωρίου.

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
Τοχ. Γραφείο
Κ.Κ. Κομοτηνής
Αριθμός Δελτίου

ΚΩΔΙΚΟΣ 280005